

DELO življenje

Alpina d.d. Poština plačana pri pošti 4226 Žiri
4226 Žiri

ZAJEC ALFONZ

LOŠKA C. 56
4226 ŽIRI

Iz vsebine:

Intervju s predsednikom uprave
Matjažem Lenassiem

Dr. Matija Jezeršek
raziskuje v Alpini

Dr. Zupan, minister za visoko
šolstvo, znanost in tehnologijo
otvoril IRCUO

ERGONOMSKO
OBLIKOVANA
ŠKOLJKA

NASTAVITEV
SHUČANJE
HOJA

MIKRO
NASTAVITEV
ZAPONK

Meni je prav

alpina®

Spoštovani sodelavci!

Predsednik uprave Matjaž Lenassi

Bliža se konec naporega in novosti polnega leta. Za vse nas. V naših mislih se poraja veliko vprašanj. Nekatera med njimi so: kaj bi lahko storili drugače, naredili bolje, spremenili, v katero smer bi lahko pluli in s kom sklepali prijateljstva? Na vsa ta vprašanja je v tem trenutku, težko odgovoriti. Pa vendar, danes smo tukaj, skupaj in naravnani na prihodnost. Za seboj pustimo stare zamere in se posvetimo novim izzivom. Pričeli smo spreminjati nekatere stvari in veliko jih še bomo. Vse to delamo z namenom, da postavimo dobre temelje za učinkovito in dobro delo, zato, da si zagotovimo svetlo prihodnost. Veliko je še načrtov, ki jih bo potrebno v prihodnjem letu uresničiti, da bomo dosegli zastavljene cilje.

Z vstopom v novo leto nas čaka reorganizacija podjetja na vseh področjih. Potrebne bodo spremembe, tako v prodaji in proizvodnji kot pri vodenju. Potrebno bo graditi na kakovosti in razvoju izdelkov. Še bolj se moramo potruditi in izkoristiti prednosti, ki jih imamo. Letos smo prodali več na športnem programu, ne pa tudi na mod-

nem. Dobri smo bili pri izdelavi in prodaji tekaških čevljev. To pozicijo moramo ohraniti in jo v prihodnje še izboljšati. Postati moramo najboljši ponudnik tovrstne obutve. Na področju smučarskih čevljev bo potrebno več zaleta, saj želimo povečati njihov delež prodaje. Tudi na modnem programu bomo uvedli spremembe. Potrebno bo poenotenje oddelkov maloprodajne mreže in mode, ki trenutno delujejo posebej. S skupnim sodelovanjem je mogoče doseči še boljše rezultate. Povečali bomo proizvodnjo, tako da bomo postali bolj konkurenčni. Potrebno bo poiskati nove možnosti in nove trge, kjer bomo lahko ponudili naše izdelke. Uresničiti moramo ideje, ki nam rojijo v mislih ter sprejeti izziv novosti.

V letošnjem letu smo ponovno pridobili certifikat kakovosti ISO 9001. Vendar ni dovolj, da imamo papir, potrebno je slediti zahtevam, ki jih ISO postavlja ter si tako zagotoviti, da certifikat ohranimo tudi v prihodnje. S tem izkazujemo, da delamo dobro. Tudi v prihodnje bomo skrbeli za našo širšo in ožjo skupnost ter s tem prispevali h kakovosti življenja.

Letošnje leto bomo zaključili pozitivno, kar je dobro. V 2007 pa moramo poslovanje krepko izboljšati. Čaka nas leto številnih dejavnosti, inovativnega ustvarjanja in medsebojnega sodelovanja. Zapljemo skupaj po tej živi reki. Verjamem, da nam bo s skupnimi močmi uspelo osvojiti zastavljene cilje in nato zaužiti plodne sadove našega dela. Začeli smo dobro in vesel sem, da nam uspeva spreminjati stvari na bolje. Želim, da smo v prihodnje še boljši. Lahko nam uspe. Skupaj! Zato verjemi-mo vase in v to, da lahko dosežemo, kar si želimo.

Naj izkoristim še ta trenutek in vam zaželim vesel božič ter uspešno in srečno novo leto. Naj bo polno, plodno in radoživno. Naj se tkejo nova poznanstva in globoke vezi. Naj se sanje uresničijo. Nazdravimo na boljši jutri in na skupno svetlo prihodnost.

Srečno!

*Predsednik uprave
Matjaž Lenassi*

KAZALO	str.
Pogovarjamo se s predsednikom uprave Matjažem Lenassijem	4
Tekmovalna služba pričela s tekmovalno sezono 2006/07	7
15. seja skupščine družbe	7
Prenovitevna dela na poslovni stavbi Alpina v letu 2006	8
Alpina prepoznavna tudi na hrvaškem trgu, kjer deluje Alpina Cro	9
Dr. Matija Jezeršek – znanje je potrebno praktično uporabiti in izkoristiti	10
IRCUO slovesno zakorakal v novo obdobje	12
Alpina se je s prenovljeno blagovno znamko Simona Fashion uspešno predstavila tudi na 102. sejmu GDS v Nemčiji	13
Sejem Micam pomlad-poletje 2007. S polnimi jadri naprej!	13
Odprtje novih prodajaln Alpina	14
Kako odpraviti bolečine v nogah pri smučanju	16
Delavke meseca	17
Kadrovske novice	21
V slovo	22
Krajevne novice	24
Utrinki	28

KOLOFON:

Delo življenje je glasilo
Alpine, d.d., Žiri.

Tanja Rojc Kronegger,
glavna in odgovorna urednica

Fotografije: Tanja Rojc Kronegger,

Jožica Kacin, Blaž Rebernik,

Tomaž Kastelec, in Klemen Možina

Naklada: 1.900 izvodov

Priprava za tisk: Repro-Print d.o.o.

Tisk: Tisk Žnidarič

Prazniki pred vrati, beli mož prihaja ...

Veseli december, čas prihajajočih praznikov. Vsak dan znova nas spominja, da je mož v belem s sivo kučmo na glavi, bliže in bliže. A včasih imamo premalo časa, da bi se tega resnično zavedali. Spomnim se, da sem kot otrok komaj pričakovala dneve, ko se bodo zunaj prižgale modre lučke, ki bodo znanilke tega obdobja. Dneva, ko bomo doma postavili dišečo jelko in jo okrasili s pisanimi lučkami. Včasih se je to zgodilo kasneje, ali pa je bil le občutek, da je kasneje. Zadnjih nekaj let, me to obdobje vedno znova preseneti. Komaj se zaključí november, sivi, mrzli mesec, poln snega, ki je bil letos neverjetno suh, topel in sončen. Že se prižgejo majcne lučke na ulicah in stavbah mesta. Izložbe nas opozarjajo na bližajoče se nakupe in obdaritve. Mi pa hitimo iz dneva v dan, da postorimo še zadnje obveznosti v tem letu, da nas čas ne prehití.

V tej predpraznični decembrski številki časopisa smo za vas zbrali zanimive dogodke, ki so se zgodili v preteklih treh mesecih. Pogovarjali smo se z Matjažem Lenassijem, ki nam je zaupal nekaj besed o sebi ter obrazložil svoje razmišljanje in poglede o prihodnosti Alpine. Tekmovalna služba, ki je letos dobila novega vodjo, je že pričela z novo tekmovalno sezono. Seznanili se bomo z njihovim delom na terenu in izvedeli pričakovanja za naše tekmovalce v smučarskih tekih in biatlonu. Od poletja imamo tudi novega sodelavca v razvojno raziskovalni skupini. Tako se v tej številki predstavlja dr. Matija Jezeršek. Novembra je bilo slovesno odprtje Industrijsko razvojnega centra usnjarske in obutvene industrije, ki sta ga otvorila dr. Jure Zupan, minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo ter mag. Igor Zupan, direktor tehnološkega centra IRCUO in tehnični direktor v Alpini. Odprli smo štiri nove trgovine v maloprodajni mreži v Sloveniji in na Hrvaškem, ter se predstavili na modnih sejmih. Pogovarjali smo se tudi z delavkami meseca. Gostili smo direktorje večjih žirovskih podjetij in župana občine Žiri na prednovoletnem kosilu. Praznovali smo skupaj z otroki, ki so si ogledali lutkovno predstavo in se srečali z dedkom Mrazom. In nas tako spomnili na veseli december, na čas prihajajočih praznikov.

Kljub bežečemu času, si vzemimo trenutek zase, za svoje bližnje in prijatelje. Nazdravimo skupaj in si čestitajmo za uspešno preživeto leto. Spomnimo se vseh lepih trenutkov, ki so nas napolnili z zadovoljstvom in nam dali zalet, da prehodimo tudi neprijeten del poti. Preglejmo uresničene cilje, ki smo si jih zadali v preteklem letu in se nagradimo za doseženi uspeh. Pričakajmo belega moža, odetega v topel kožuh in belo kučmo, da nas pozdravi in popelje v začetek novega leta, kot so to storili otroci na novoletni lutkovni predstavi. Naj nas popelje na pot novih pričakovanj, zastavljenih ciljev, uspešnih dosežkov in srečnih trenutkov. Srečno 2007.

Tanja Rojc Kronegger

Alpina je prejela častno listino inštituta Jožef Stefan

Alpina je prejela častno listino, ki jo je inštitut Jožef Stefan za izjemno odliko na področju sodelovanja z inštitutom pri prenosu znanstvenih in tehnoloških dosežkov ter znanj v gospodarstvo letos podelil trem podjetjem in šestim posameznikom. Častno listino sta prejeli še podjetji Domel in Balder, med posamezniki iz Alpine, pa Andraž Kopač in Martin Kopač. Z inštitutom uspešno so-

delujemo že več kot deset let na različnih področjih, od raziskav in razvoja do aplikacij v proizvodnih procesih. V sodelovanju z odsekom za avtomatiko, biokibernetiko in robotiko smo zasnovali in realizirali merilni sistem za merjenje parametrov pri alpskem smučarju, kasneje pa smo ga razširili na razvoj in implementacijo robotskih manipulatorjev za testiranje športne obutve.

Pogovarjamo se s predsednikom uprave Matjažem Lenassijem

Matjaž Lenassi prihaja s Krasa, iz kraja Komen. Njegova starša sta bila učitelja. Iz Ljubljane so ju preselili na Kras. Pravi, da je povsod tujec oziroma »forešt«, tudi v domačem kraju. Na Krasu si tujec toliko časa, dokler nimaš svojega groba. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju na Krasu, srednjo je dokončal v Novi Gorici. Na študij se je napotil v Ljubljano. Na Fakulteti za strojništvo se je izsolal za strojnega inženirja. Vrnil se je na Kras in opravil pripravništvo. A pot ga je vodila nazaj v Ljubljano. Pravi, da je imel za to več razlogov. Glavni je bilo dekle, ki je danes njegova žena. Je oče dveh otrok. Z družino živi v Ljubljani. Odkar je postal predsednik uprave Alpine se vsak dan vozi v Žiri. Svoj prosti čas pa večkrat izkoristi za to, da obiše svoj Komen, saj sta z ženo oba Kraševca.

Delo Življenje: V svojem življenju ste si nabrali veliko delovnih izkušenj. Kje vse bili ste zaposleni?

Matjaž Lenassi: Po pripravništvu sem se kot tehnolog zaposlil pri Unitasu v Ljubljani. Kmalu sem postal vodja razvoja. Skupaj z ekipo smo odšli v Kovino Šmartno in pomagali pri postavitvi nove tovarne. Po dveh letih so me k sodelovanju povabili iz podjetja Elma. Sprejel sem nov izziv, se preselil v Ljubljano. V tem podjetju sem ostal deset let. Začel sem kot tehnolog, napredoval v vodjo proizvodnje in do direktorja. Pet let sem bil direktor Elme TGA – tovarne gospodinjskih aparatov. To so bili časi devetdesetih let, ko so se slovenska podjetja lastnina. Podobno se je dogajalo tudi z Elmo. Zanimivo je bilo predvsem to, da so delavci postali večinski lastniki. Poteza je bila dobra, vendar smo naleteli na težavo glede denacionalizacije. Oškodovani gospod je odkupil delnice podjetja in na prvi seji nadzornega sveta sem zapustil podjetje. Odšel sem v Inini, ki se je takrat ukvarjal z usnjeno galanterijo. Ko se vozim preko Vrhnike, vidim njihovo tablo in si mislim, da jih moram obiskati in se pozanimati, kaj delajo. V tem podjetju sem se prvič srečal z usnjem. Na žalost ne prav uspešno, saj je bilo to malo obrtniško podjetje, v katerem sem okusil kruto lastniško razmišljanje. Eno leto dela v takem okolju je bilo zame dovolj. Odšel sem v Ukrajino, kjer smo postavili tovarno kovinskega pohištva za Ikea. Nato sem se vrnil v Slovenijo in prevzel vodenje podjetja BSH.

Delo Življenje: Leta 2005 ste diplomirali na univerzitetni stopnji na Fakulteti za strojništvo. Zakaj ste se odločili za nadaljevanje študija?

Matjaž Lenassi, predsednik uprave

Matjaž Lenassi: Ko smo mladi, se odločamo v trenutku. Po srednji šoli sem se vpisal na Fakulteto za strojništvo ter postal inženir strojništva. Zelo rad sem imel motorje in njihova popravila, a mi sedenje za mizo, delo z računalnikom ali risanje ni bilo najbolj všeč. Takrat sem bil prepričan, da bom ostal v proizvodnih vodah. A moja pot se odvijala drugače. V BSH so morali imeti vsi primerno izobrazbo. Podpirali smo študij, ne glede na to, na katerem delovnem mestu je bil delavec zaposlen. Tudi sam sem nadgradil svoje znanje in sem se vrnil na univerzo.

Delo Življenje: Kako je potekal študij ob delu in kakšen odnos imate do izobrazbe?

Matjaž Lenassi: Izkušnja je bila zanimiva, a tudi naporna. Upal sem, da bo glede na moj položaj lažje, vendar to ni nič pomagalo. Potrebno se je bilo učiti in pokazati primerno znanje. V veliko pomoč nam je bilo, da smo nekatere izpite lahko naredili s semi-

narskimi nalogami in s primeri iz podjetja. Sedaj sem diplomirani inženir strojništva. Verjamem pa, da bodo morali imeti naši otroci doktorat, da bodo lahko uspeli. Žena je magisterij že naredila. Sedaj dela doktorat. Celotno življenje se namreč učimo. Svoje znanje moramo vedno nadgrajevati.

Delo Življenje: Kaj pomeni BSH ter kako bi povzeli vaše vodenje podjetja v zadnjih šestih letih?

Matjaž Lenassi: Kratica BSH pomeni Bosch Siemens Hausgeraete (hišni aparati). Ko sem prevzel podjetje, je imelo 100 milijonov tolarjev izgube, danes ima 22 milijonov evrov dobička letno. Danes je BSH svetovno merilo za male gospodinjske aparate. Primerjali so nas tako s Philipsom s Kitajske, kot tudi številnimi drugimi. To je bilo absolutno uspešno vodenje podjetja. BSH ima 18 odstotni dobiček na promet.

Delo Življenje: Kako ste si strateško zastavili vodenje BSH?

Matjaž Lenassi: Zavzel sem se predvsem za spremembo razmišljanja zaposlenih. Ko sem prispel v podjetje v Nazarjah, je bilo stanje precej statično. Ljudje so bili prepričani, da bo nekdo že prevzel odgovornost za njihovo (ne)delo. Če ne drug, bo »mati« plačala dolgove. Prvo, kar sem jim dejal je, da nam nihče ne bo nič dal. BSH ne bo gledal tovarne sredi Slovenije, ki dela z izgubo, saj so bili v teku tudi že premiki na trge z nižjimi stroški delovne sile, kot je na primer Kitajska. Takrat sem jim tudi obljubil, da nihče ne bo nič odnesel. Pričeli smo z motivacijskimi prijemmi, z zabavami in z zelo tesnimi stiki z zaposlenimi, ne glede na funkcijo v podjetju. Sem sodijo prepričevanja, nagrajevanja, kot tudi kazno-

vanja. Vodstvo je tri tedne po mojem prihodu odšlo, vsi, razen enega. Na njihove položaje so prišli zaposleni z nižje ravni. Ti ljudje so se želeli dokazati, imeli so čisto preteklost. V svoje delo so vložili veliko sebe ter dosegli rezultate. Bili so mladi ljudje, motivirani in zainteresirani. Hodili smo po skupni poti in postali edinstvena ekipa. Vsi smo bili enaki. Veliko vikendov, ki niso bili obvezni, smo preživeli skupaj. Šli smo tudi na kanjoning in rafting. Namen družinje je bil, da vsakdo lahko vse pove vsakemu, seveda brez žalitev. V Nazarjah se je to obneslo. To se bo pričelo tudi tukaj. Vsa umetnost so ljudje.

Delo Življenje: Po dolgih letih ste prvi generalni direktor oziroma predsednik uprave, ki prihajate v Alpino in v Žiri od drugod. Kako gledate na to?

Matjaž Lenassi: Spremembe so tako zame kot za Alpino. Tudi ko sem prišel v BSH, so bili vsi predhodni direktorji iz njihovega okolja. Te stvari se enostavno spreminjajo. Menim, da spremembe niso slabost ampak prednost. Ko prihajajo ljudje od zunaj, prihajajo z novimi idejami, drugačnimi pogledi in novimi rešitvami. Moramo si priznati, da je težje voditi podjetje v okolju, v katerem živimo, kot če prihajamo od zunaj. Zato je moj prihod le prednost. Moj edini cilj je, da zagotovim Alpini uspešno poslovanje. Da bomo lahko primerljivi z enako velikimi podjetji v svetu.

Delo Življenje: Prvič se srečujete z obutveno panogo. Kako bo po vašem mnenju potekalo delo v Alpini in kako se le-to razlikuje, glede na vaše izkušnje?

Matjaž Lenassi: Res je, da so bile moje dosedanje zaposlitve v drugih panogah. Zakonitosti podjetja so enake, ne glede na panogo, pa naj podjetje izdeluje čevlje, gospodinjske aparate ali pa železo. Vodenje in obvladovanje poslovnih zakonitosti je delo, ki ga znam dobro opravljati. Področja, ki mi niso tako blizu, bodo prevzeli tisti, ki se na njih spoznajo. Organizacija v Alpini bo zasnovana tako, da bo vsak zadolžen za to kar zna in zmore.

Delo Življenje: Podobne prijeme ste uvajali tudi v prejšnjem podjetju. Koliko časa je trajalo, da so se ljudje navadili na spremembe in so jih sprejeli kot pozitivne?

Matjaž Lenassi: Dejstvo je, da bo zaposlene v proizvodnji strah in da isto velja tudi za delavce v režiji. Boji pa se lahko le tisti, ki svojega dela ne obvlada oziroma ne opravlja tako kot bi bilo potrebno. Vsi tisti, ki delo opravljajo v skladu s pričakovanji, in tisti, ki so pripravljeni podpreti spremembe, se nimajo česa bati. Menim, da se zaposleni v proizvodnji zavedajo, da je potrebno nekaj premakniti in spremeniti in bodo to spremembo tudi podprli. V režiji bomo ponudili drugo delovno mesto tistim, ki bodo proti premikom, v skrajnem primeru bomo lahko tudi prenehali sodelovati. Vendar se sam premikov ne bom lotil, saj bi izgorel. Okoli mene morajo biti ljudje, ki bodo začeli uvajati novosti in obrazložili njihov namen. Vedno ne gre brez bolečin in veliko ljudi je v takšnih primerih tudi prizadetih. Alpina je ena redkih, ki je preživela v tej panogi, a je trenutno preveč obrtniška. Postati mora bolj industrijska in zrasti vsaj za dve stopnički. Moja naloga je, da bo Alpina poslovala uspešno. Ker sem ciljno usmerjen, nameravam ta cilj tudi doseči. Na kakšen način, bomo še videli. Ko bomo cilj dosegli, bo to dobro za Alpino, za zaposlene in za vse, ki so povezani z nami.

Delo Življenje: Kaj je po vašem mnenju največja prednost Alpine?

Matjaž Lenassi: Alpina potrebuje dizelski motor. Zaenkrat ima prevelika nihanja v proizvodnji. Tudi BSH je imel nihanja, vendar ne tako velika. Proizvodnja v Alpini se po nepotrebnem ustavlja. Ne izdelujemo le sezonske obutve, le v tem primeru, bi bilo tako nihanje dopustno. Pri modi in športu je potrebno najti neko povezavo. Poiskati bo treba možnosti, da bomo izdelovali obutev za veliko mrežo in tako kompenzirali nihanja. Alpina je znana po kakovosti, vendar se preveč obutve vrača nazaj v popravilo v proizvodnjo, kar je velik strošek. Take napake moramo odpraviti. Z velikimi serijami, s ponovljivo proizvodnjo pride tudi do večje kakovosti. Prevečkrat se zgodi, da napake

odkrijemo šele, ko je obutev že skoraj dokončana. Napake bomo morali odkrivati takoj in jo odstraniti. Pomembno je tudi, da napake odpravimo že v tehnologiji, ali pri posameznem delavcu, ne samo na določenem izdelku.

Delo Življenje: Ali je mogoče proizvodnjo v Alpini tehnološko izboljšati?

Matjaž Lenassi: Bolj je vprašanje, ali se splača vlagati v novo tehnologijo. Zaenkrat ima Alpina dokaj dobro tehnologijo. Večji problem je v tem, kako jo uporabljati. Menim, da se je čevlarska industrija v Sloveniji v osemdesetih letih ustavila in ni kaj dosti napredovala. Bolj kot tehnologija je trenutno pomembna organiziranost. Menim, da je mogoče z vlaganjem v organizacijo in v ljudi, narediti trideset odstotkov več, oziroma za toliko poceniti proizvodnjo. Šele nato lahko začnemo vlagati v razvoj in tehnologijo. Podobno je bilo v BSH, ko smo začeli ustvarjati dobiček, smo pričeli vlagati v tehnologijo in s tem pocenili določene segmente. Ampak nihče ni nič prinesel in tega se moramo zavedati tudi v Alpini. Vedeti moramo tudi, da nam nihče ne bo ničesar podaril. Veliko slovenskih podjetij je čakalo, da bo država vložila denar ter s tem pomagala pri preživetju. Vendar tega denarja ni bilo in ga tudi ne bo. Tega je konec.

Delo Življenje: Z vašim prihodom se je spremenila uprava iz dvočlanske v tričlansko. Kaj to pomeni za prihodnost Alpine in njeno poslovanje?

Matjaž Lenassi: To pomeni, da bodo funkcije razdeljene in bo zelo velik poudarek na odgovornosti. Kot predsednik uprave bom skrbel za vodenje tehničnega sektorja. Drugi član uprave bo zadolžen za trženje oziroma za gospodarjenje. Tretji bo delavski direktor, ki bo odgovoren tudi za kadrovanje. Jasno bomo opredelili odgovornost, tako na tej ravni kot tudi navzdol. Podvajanja funkcij ne bo več. Linije odločanja morajo biti zelo čiste in tudi nivojev mora biti čim manj. Le tako lahko začnemo stvari spreminjati. Tudi komunikacija mora potekati čim bolj neposredno, da se informacije ne izgubijo. Predvsem pa bo potrebno delati večje serije, saj se

za takšne kot so sedaj, včasih niti ne spleča zagnati proizvodnje.

Delo Življenje: Kaj je po vašem mnenju pomen sveta delavcev in kakšna je njegova vloga?

Matjaž Lenassi: Svet delavcev je organ vodenja, katerega namen je reševati nastale probleme in nanje opozarjati. Na težavo je treba reagirati takoj, ko se pojavi. Imam zelo dober občutek, da bo svet delavcev sprejel svojo vlogo in bomo delo lahko na ta način zelo izboljšali. Njegovi člani so ambasadorji zaposlenih. Z njimi se pogovarjajo, jim posredujejo ideje dela in organizacije, kar doprinese k učinkovitosti. Alpina je preživela prvi udarec, ampak teh bo še veliko. Poslovanje vsakega podjetja je nikoli dokončana zgodba.

Delo Življenje: Vaše poslanstvo temelji na inovativnosti. Podjetje BSH naj bi sodilo v vrh ravno zaradi inovativnosti. Kje vidite največje možnosti za Alpino?

Matjaž Lenassi: Jasno je, da so to novi izdelki. Alpina ima veliko idej, kar je bil tudi razlog, zakaj sem prišel. Veliko jih pravi, da sem se skregal z belim kruhom, vendar menim, da lahko tu naredim veliko koristnega. Vsakdo mora biti na svojem delovnem mestu inovativen. Mora dajati predloge za izboljšave in izboljševati delovni proces. Zame inovativnost niso patenti. To so le sredstva, s katerimi zaščitimo svoje delo/prihodnost, ne pa osnova za pridobivanje denarja. Na vsakem koraku je mogoče narediti kaj bolje. Vsi bomo morali delati in razmišljati na takšen način. Cela Alpina mora delovati kot enotna ekipa. Vseh 800 zaposlenih bo moralo delati kakovostno in razmišljati v dobro podjetja. Ljudje bodo morali začutiti in imeti željo po boljšem. Za uspešne in razmišljajoče mora biti tudi ustrezna stimulacija. Dobri morajo dobiti več, kot tisti, ki to niso. Tisti, ki znajo delati na več delovnih mestih bodo imeli višjo plačo kot tisti, ki bodo znali ali hoteli opraviti samo eno operacijo. Vendar zato je potrebno nekaj časa – eno leto, recimo.

Delo Življenje: V BSH ste prenesli proizvodnjo nazaj s Kitajske?

Matjaž Lenassi: Ne, to so vsi narobe pisali. Proizvodnja na Kitajskem še

vedno poteka. Mi smo samo zagnali linije z isto proizvodnjo v Sloveniji. Zagotovili smo, da je tu obstala in preživela. Hkrati je postala prepoznavna v svetovnem merilu. Kitajske v BSH ne vidim kot nevarnost. Če pa stvari izgledajo tako kot v Alpini, potem nevarnost obstaja. Vendar se da tu še veliko narediti. Ko se bo zadeva uredila, bomo videli, ali se bomo še bali Kitajske.

Delo Življenje: Na enem izmed prvih sestankov ste omenili, da si ne predstavljate, da bodo visoko izobraženi ljudje prihajali v Žiri od zunaj. Zakaj?

Matjaž Lenassi: Potrebno je izkoristiti možnosti, ki jih imamo tukaj. Prav tako bo potrebno razmisliti glede izobraževanja. V Sloveniji ni šole, kjer bi se lahko šolali za čevljarstvo. Tudi v Nazarje je bilo težko pridobiti dober kader, zato smo vzgajali svojega. Lep čas smo imeli mir, saj smo delali skupaj in dosegli dobre rezultate. To so bili popolnoma navadni ljudje, ki so rasli s podjetjem in se z njim učili ter si tako ustvarili ime. Tem ljudem plača ni več izziv. Kako jih zadržati? Zadrži jih ekipa sodelavcev. Plača je četrti motivacijski faktor. Prvič, ko nekdo omeni, da bo ostal le, če bi mu dvignili plačo za pet odstotkov, je najbolje, da takoj namesto njega poiščemo novega sodelavca. Kajti zadovoljstvo ob dvigu plače traja le dva meseca. Vodilni morajo imeti zmeraj namestnika, z normalno plačo z možnostjo napredovanja.

Delo Življenje: Obiskali ste tudi drugi športni dan Alpine. Kakšen je bil vaš prvi vtis?

Matjaž Lenassi: Pričakoval sem veliko več udeležencev. Na športnem dnevu, ki smo ga imeli v BSH, se je dogodila od 600 zaposlenih udeležilo približno 400 sodelavcev. In končali smo ob enih zjutraj. To je tudi ena od stvari, ki bodo rasle, ko se bodo odnosi uredili in bodo ljudje začutili, da se lahko o podjetju pogovarjajo tudi drugje, ne le za njegovimi zidovi. In to bo šlo naprej. Sem pa slišal, da je dan Alpine zelo dobro obiskan.

Delo Življenje: Letos ste prejeli nagrado Gospodarske zbornice Slovenije za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke. Kakšen je bil vaš občutek?

Matjaž Lenassi: Bil je zelo lep. Upam, da glede na prenovno zbornico, nismo bili zadnji nagrajenci. Nagrada je priznanje za dobro delo. Škoda je le, da jo dobi le en človek. Za uspeh je ponavadi odgovorna skupina ljudi, ki dela skupaj. Že takrat sem omenil, da je nagrada pol moja in od moje družine, ki mi stoji ob strani, in pol od Nazarij. Tako je tudi razdeljena. Diploma je v Nazarjah, pokal pa pri nas doma. Vesel sem bil, ker je to nagrado prejel človek, ki vodi tuje podjetje. Slovenci drugače gledamo na domača podjetja kot na tuja. Nagrade podelijo samo domačim podjetjem. Tudi zato me je priznanje toliko bolj pozitivno presenetilo. Čeprav so Nazarje najbolj inovativne, še niso prejele slovenskega priznanja za inovacije. Na podelitvi sem spoznal tudi Milana Kopača, direktorja Kladivarja. Cel dan smo bili skupaj. Po tej prireditvi se nisva več videla. Vsak ima pač svoje zadolžitve in obveznosti.

Delo Življenje: Približujejo se novoletni prazniki. V tem času si ljudje radi postavimo noveletne zaobljube za prihodnje leto. Ali si boste tudi vi zastavili kakšno obljubo?

Matjaž Lenassi: Najslabše je dajati obljube za novo leto, saj se načeloma take ne uresničijo. Edina obljuba, ki jo lahko dam je, da bo drugo leto Alpina drugačna kot je letos, dosti boljša.

Delo Življenje: Zaupajte nam še, kako preživljate prosti čas?

Matjaž Lenassi: Zelo rad imam motorje. Doma imam oldtajmerja. Že pet let ga poskušam sestaviti, a mi ne uspe. Pri motorju je pomembna hitrost in moč motorja, zato čoperjev ne maram. Zame je to najhitrejša sprostitve. Ko se odpravimo na obisk na Kras, se odpeljem z motorjem, ostali člani družine pa pridejo z avtom. Enkrat sem se z motorjem tudi poškoval in enkrat sem plačal kazen. Vendar ponavadi motorista ne ujamemo, ker je prehitel. Trenutno je prostega časa bolj malo, vendar si želim, da bi se, sedaj ko sem zaposlen v Alpini, naučil dobro smučati. Do sedaj nikoli nisem imel časa, pardon, narobe, nikoli si nisem vzel časa za to.

Tanja Rojc Kronegger

Tekmovalna služba pričela s tekmovalno sezono 2006/07

Kljub toplemu in nič kaj zimskemu vremenu se je začelo tekmovalno obdobje v biatlonu in teku. Prvi tekmi v teku sta bili 28. in 29. oktobra v Düsseldorfu, prvi tekmovalni ritem pa se je začel na Švedskem. V teku je bilo to v sredini novembra in v biatlonu v začetku decembra. Tekme si bodo odslej sledile skoraj vsak teden vse do konca marca. Vrhunec sezone bosta svetovni prvenstva. Za biatlonce bo to v italijanski Anterselvi, za tekače pa na Japonskem v Sapporu.

Pričakujemo da bo na teh tekmah z Alpininimi čevlji nastopalo okrog 40 biatloncev in prav toliko tekačev. To je zelo spoštljiv delež in je bil tudi eden izmed glavnih razlogov za oblikovanje tekmovalne službe. Ta bo zagotavljala ustrezen servis tem tekmovalcem. Poglavitna in po mojem mnenju najtežja naloga do sedaj je bila oskrba vseh tekmovalcev z novimi čevlji. Naša cilja sta bila dva; da opremimo tekmovalce hitreje kot konkurenca in da v primeru težav tekmovalcem nudimo možnost individualno prilagojene obutve. Prav slednje

je najbolj zahtevno. To so občutili tudi tehnologi v športnem oddelku, dekleta v prototipni ter zaposleni v proizvodnji in servisu. In prav njim se moramo zahvaliti, da so tekmovalci in nenazadnje kupci zadovoljni z našimi čevlji in da podoba ter prepoznavnost naše blagovne znamke raste.

Naslednji sklop nalog je oskrba tekmovalcev na tekmovanjih. Prva tekmovalna so zelo občutljivo obdobje. Na tekmah se lahko pojavijo težave, ki jih na treningih ni bilo in pomembno je, da takrat tekmovalcu hitro po-

Petra Majdič je v cilj pritekla prva

magamo. Največkrat je potrebno narediti manjše prilagoditve, kot je raztegotanje ali oženje, včasih pa moramo zamenjati cel čevlj. Neredko se to zgodi zaradi poškodbe čevlja, ki nastane pri padcih, pri zelo neposrednih dvobojih (skupinski starti, ciljni šprinti) in najbolj nezaželene, zaradi napak v materialu.

Pomembno je tudi naše sodelovanje s proizvajalci smuči. Skupaj si delimo tekmovalce in najboljšo podporo lahko nudimo le skupaj. Mislim, da nam to v začetnem delu tekmovalne sezone dobro uspeva.

Do sedaj so naši tekmovalci osemkrat stali na stopničkah za zmagovalce, predvsem pa je razveseljiva zmaga Petre Majdič. Podoben uspeh bi želel še našim biatloncem. Prvi odzivi s terena so zelo pozitivni. Z našim delom so zadovoljni tekmovalci, trenerji in serviserji. Precej sprašujejo o Alpini; kje je podjetje, kje se delajo tekmovalni čevlji, kje so Žiri, koliko je zaposlenih, kaj še delamo, koliko čevljev naredimo? Ko jim pokažem kataloge z izdelki so zelo presenečeni nad našo ponudbo. Mislim, da se naši tekmovalci zavedajo, da je v Žireh doma tradicija in znanje, ki jima je vredno zaupati.

Upam, da bo kmalu prišla prava zima in obilo snega. Tako bo lahko čim več ljubiteljev zimskih športov uporabljalo naše čevlje in se na lastnih nogah prepričalo o naši kakovosti.

Peter Torkar

15. seja skupščine družbe

Marjana Tičar Bešter, notarka, Kristijan Kontarščak, predsednik skupščine in Matjaž Lenassi, predsednik uprave

Na 15. seji skupščine Alpine, 14. novembra 2006, so delničarji odločali o prenosu delnic manjšinskih delničarjev na Infond Holding 2, finančno družbo, d.d., Maribor, ki je glavni (večinski) delničar Alpine in imenovali revizorja za leto 2006.

Poleg Infond Holdinga 2, ki ima v lasti 95,04 odstotkov vseh delnic Alpine, je bil na skupščini prisoten le en mali delničar.

Sklep o prenosu delnic je, v skladu s 384. členom Zakona o gospodarskih družbah in 68. členom Zakona o prevzemih, predlagal Infond Holding 2. V skladu s sprejetim sklepom

bo le-ta postal 100 odstotni lastnik Alpine. Po vpisu sklepa v register bodo namreč delnice vseh ostalih delničarjev Alpine preknjižene na Infond Holding 2, manjšinskim delničarjem pa bo izplačana odškodnina v višini 15.010,00 tolarjev za delnico.

Na predlog nadzornega sveta je bila na skupščini za revidiranje poslovanja in računovodskih izkazov Alpine za leto 2006 imenovana revizijska hiša KPMG d.o.o. iz Ljubljane. Oba sklepa sta bila na skupščini sprejeta soglasno.

Marina Tušek

Prenovitevna dela na poslovni stavbi Alpina v letu 2006

Živimo v času, ko cene energentov pomenijo velik delež stroškov poslovanja. Posledično to pomeni, da se vedno bolj obrestuje smotrno vlaganje v učinkovito rabo energije ter osveščanje uporabnikov o pravilni in varčni rabi energije.

V letu 2005 je bil opravljen energetski pregled podjetja, z večjim poudarkom na zmanjševanju toplotnih izgub na ovoju stavb, oknih, strehah ter izboljšavi sistema in regulacije ogrevanja. Večina stavb je bilo grajenih v času od leta 1947 do 1970. Sistem tedanje gradnje ni predvideval učinkovite rabe energije in vgradnjo toplotnih izolacij, kar ima danes za posledico visoke stroške ogrevanja. Izračuni energetskega pregleda so pokazali, da se investicije v kompletno fasado obloženo z izolacijskim materialom, zamenjavo oken, izolacijo streh, zamenjavo kotlov, regulacije in nadzora ogrevanja, samo s privarčevanim energentom, povrne v 12 letih, ob upoštevanju trenutnih cen energentov in brez upoštevanja iztrošenosti obstoječih komponent.

Letošnje leto je bilo na področju tovrstnih investicij zaznamovano z obnovo dela fasade stare poslovne stavbe, zamenjavo oken na tem delu, obnovo vhoda ter obnovo dela strehe na montažni hali. Pri izvedbi toplotne izolacije fasade smo se odločili za kameno volno debeline 12 cm. Pri tem je potrebno še posebej izpostaviti, da debelina izolacije ne nastopa kot energetski nadstandard, temveč kot neobhodno dejstvo, predpisano z veljavno evropsko zakonodajo. V sklopu fasade je bil obnovljen tudi že razpadajoči vhod. Med največjimi povzročitelji energetskih izgub so vsekakor okna. Naši objekti imajo sorazmerno velik delež zastekljene površine. Ob slabi zasteklitvi in tesnjenju pomeni to velike izgube. Okna so stara 60 let in dotrajana. Ob vetru in dežju se krepko občuti preprih in zamakanja. Na delu kjer se je obnavljala fasada, smo zamenjali tudi okna. Odločili smo se za PVC izvedbo okvirjev ter zasteklitev s $k=0,9w/m^2K$. Zamenjava oken je bila dokaj zahtevna naloga, predvsem zaradi koordi-

Stavba Alpina med prenovno

nacij in prilagajanj, saj je potekala praktično med delovnim časom.

Energetska sanacija je bila izvedena le na enem delu celotnega kompleksa upravne stavbe. Obstoječi ogrevalni sistem je izveden tako, da se krmili za celotni objekt enotno. Pojavil se je problem enakomernega ogrevanja, saj neobnovljeni del potrebuje veliko več toplotne energije kot obnovljeni. Izvedli smo predelavo in vgradili dodatno krmiljenje, ki vsaj delno

ublaži te razlike. Brez kompleksnejših posegov v celotni sistem ogrevanja jih je težko odpraviti.

Vzporedno z obnovo stare poslovne stavbe je potekala tudi sanacija strehe na montažni hali, v obsegu približno 40 odstotkov celotne strehe. Obstoječa streha je brez izolacije, krita s salonitno kritino, pušča na več mestih in jo je praktično nemogoče zatesniti. Stekla na šedih so dvojna, 2,5 mm, brez tesnjenja. Pri sanaciji smo najprej zamenjali stekleno steno na 5 šedih, utrjeno s PVC okvirji in steklom s $k=1,1w/m^2K$. Položena je bila hidro izolacija, toplotna izolacija s stekleno volno v debelini 15 cm, izdelani kondenzni prezračevalni kanali ter pokrita s pločevinasto kritino. Ob straneh vsakega šeda smo namestili prezračevalne odprtine za naravno zračenje hale.

Menim, da so začete investicije ekonomsko in tehnično upravičene in moramo strmeti v naprej, da začete aktivnosti pripeljemo do konca in zaokrožimo energetske sanacije stavb. Predpogoj nadaljevanja investicij pa je vsekakor zagotoviti sredstva z dobrimi poslovnimi rezultati.

Marko Kavčič

Letos smo podelili štiri štipendije

Za šolsko leto 2006/2007 smo imeli razpisanih šest štipendij, in sicer:

- za poklicne in srednje šole: eno za orodjarja, eno za mehatronika in eno za strojnega tehnika,
- za visoke šole: eno za univerzitetnega diplomiranega inženirja strojništva, eno za univerzitetnega diplomiranega inženirja računalništva in informatike ter eno za univerzitetnega diplomiranega ekonomista.

Že v spomladanskih mesecih smo se povezali z osnovnima šolama Žiri in Gorenja vas. Z njihovim sodelovanjem smo povabili v naše podjetje učence, ki so se zanimali za nadaljnje šolanje na gimnazijskih programih in na programih strojništva. Seznanili smo jih z našim delom in možnostmi za zaposlitev. Na razpisane štipendije smo prejeli enainvajset prošenj z vseh koncev Slovenije. V letošnjem letu smo ostali brez štipendistov strojnikov, uspelo pa nam je dobiti štipendista mehatronika. Za univerzitetnega diplomiranega inženirja računalništva in informatike smo imeli razpisano eno štipendijo. Odobrili smo jo kandidatu, ki je našo štipendijo prejel že na srednji šoli in jo zelo uspešno zaključil. Štipendijo za univerzitetni študij ekonomije smo odobrili kandidatu iz Žirov. Tako imamo sedaj štiri štipendiste, in sicer: enega mehatronika, dva štipendista, ki se izobražujeta za univerzitetnega diplomiranega inženirja računalništva in informatike (en štipendist je že iz prejšnjih let in je v 3. letniku) ter enega univerzitetnega diplomiranega ekonomista.

Marta Mlinar

Alpina prepoznavna tudi na hrvaškem trgu, kjer deluje Alpina Cro

Alpina Cro je bila ustanovljena po razpadu Jugoslavije, leta 1992. Podjetje je registrirano kot d.o.o., družba z omejeno odgovornostjo, s sedežem v Zagrebu na Baštijanovi 54. Večinski delež ustanovitvenega kapitala je last Alpine, d.d., Žiri, preostali 10-odstotni delež pa je v lasti soustanoviteljev podjetja. Ob ustanovitvi je podjetje imelo 22 prodajal in 75 zaposlenih, promet pa je znašal takratnih 7,5 milijona nemških mark oziroma današnjih 3,8 milijona evrov. Do danes je Alpina Cro promet več kot podvojila. Ima 120 zaposlenih in 35 prodajal, ki so v vseh večjih mestih Hrvaške, od Varaždina do Dubrovnika. Na sedežu podjetja je 5 zaposlenih. Ti skrbijo za nemoteno poslovanje prodajal in podjetja. Podjetje posluje dobro in ima vsa leta poslovanja pozitivne rezultate.

Po statističnih podatkih sodi Alpina Cro med srednje velika podjetja in je eno izmed vodilnih podjetij pri prodaji obutve na drobno na Hrvaškem. Ta trg lahko ocenimo kot zelo dinamičen. Po zaključku lastninjenja je Hrvaška izgubila velik del predelovalne industrije. V državi se srečujejo z zelo visoko brezposelnostjo. Na trgu pa je še precej sive konkurence. Alpina Cro je obravnavana kot slovensko podjetje, zato se problemi, ki nastajajo med Slovenijo in Hrvaško, kot sta dolg Ljubljanske banke do hrvaških varčevalcev in nesporazumi okrog meje, odražajo tudi v poslovanju podjetja. Kljub temu se maloprodajna mreža podjetja uspešno širi. S tem se dviguje tudi ugled podjetja in prepoznavnost blagovne znamke Alpina ter ohranja stare in pridobiva nove kupce. Svoje mesto

Prodajalne Alpine tudi na Hrvaškem v enaki podobi kot v Sloveniji

na trgu podjetje utrjuje predvsem s kakovostno obutvijo in sposobnimi prodajalci. Do danes je podjetje prenovilo večino svojih prodajal. V zadnjem času zaradi spreminjanja nakupovalnih navad potrošnikov največ prodajal odpira v trgovskih centrih. Alpina Cro ima prodajalne v Mercatorjevih centrih v Zagrebu, Splitu, Puli, Osijeku in Zadru, v Mercatone centru v Kaštelu (Split) in v Tower centru na Reki. V teku pa so že aktivnosti za nekatere nove trgovske centre, ki naj bi se gradili v naslednjih dveh letih.

Alpina Cro je pred dvema letoma pridobila ustrezne skladiščne prostore za lažjo manipulacijo z blagom. Skladišče je zelo koristno tudi ob koncu sezone, ko je potrebno blago razvrstiti in ga skladiščiti do naslednje sezone. Zaposleni pa so pri tem najbolj

zadovoljni, saj se še vedno spominjo, kako je skladiščenje potekalo, ko še niso imeli skladišča. Tovornjak se je zaustavil pred stanovanjsko hišo na sedežu podjetja. Med raztovarjanjem prispelega blaga, je včasih vanj priletel tudi kak nezaželen predmet. Vozniki in zaposleni so se takrat večkrat srečali tudi s kakšnim jajcem ali zrelem paradiznikom.

Tudi v prihodnje se načrtuje rast podjetja Alpina Cro. Za doseg tega bo pozornost usmerjena v dvig kakovosti storitev, ki so v trgovini na drobno vedno pomembnejše. Potrebno bo skrbeti tudi za urejenost prodajal, ki s svojo podobo privabljajo kupce. Seveda pa bo podjetje odpiralo nove prodajalne in tudi na ta način utrjevalo položaj Alpine na hrvaškem trgu.

Bojan Končan

Alpina Cro je osvojila 4. mesto na tekmovanju za najlepšo izložbo v Požegi

Dr. Matija Jezeršek – znanje je potrebno praktično uporabiti in izkoristiti

V začetku avgusta se je v Alpini zaposlil doktor znanosti Matija Jezeršek. Njegovo delo je osredotočeno predvsem na dvig razvojnega in inovatorskega dela v Alpini ter na pospešitev sodelovanja z inštitucijami znanja doma in v tujini. Pred tem je bil zaposlen na Fakulteti za strojništvo, kjer je veliko sodeloval tudi z našim podjetjem. Kot je dejal, je z delom zelo zadovoljen in mu predstavlja velik izziv.

Dr. Matija Jezeršek

Delo Življenje: Do letošnjega poletja ste bili zaposleni na Fakulteti za strojništvo, kjer ste veliko sodelovali tudi z Alpino. Zakaj ste se odločili za zaposlitev pri nas?

Matija Jezeršek: Moja prva zaposlitev je bila na Fakulteti za strojništvo, kjer sem kot mladi raziskovalec delal šest let. Pred dvema letoma sem doktoriral in s tem dokončal svoj študij. Kot mladi raziskovalec sem bil eden izmed vodilnih pri razvoju idej in rešitev za izvedbo merilnika oblike stopal. Po zaključku študija sem si želel, da bi lahko svoje znanje koristno uporabil in posredoval naprej. Tako mi je letos Lidija Kržišnik sporočila, da je

Ministrstvo za gospodarstvo objavilo razpis, s katerim spodbuja prehod raziskovalcev z inštitutov ali univerz v gospodarstvo. S sodelavci v Alpini smo v tem videli dobro priložnost. S skupnim dogovorom smo se prijavili na objavljeni razpis, ki je bil rešen v našo obojestransko korist. Tako danes delam tu. Ob začetku zaposlitve sem prosil za štirinajst dnevno uvajanje. S tem sem podrobneje spoznal Alpino, njene zaposlene, hkrati pa tudi problematiko posameznih oddelkov.

Delo Življenje: V Alpini ste se zaposlili v začetku avgusta letos. Nam poveste, kaj obsega vaše delo?

Matija Jezeršek: Delam v razvojno raziskovalni skupini, kot vodja projektov. Tu gre predvsem za projekte, ki potekajo, oziroma bodo potekali v sodelovanju z različnimi zunanji inštitucijami znanja doma in v tujini. Sodelujemo z inštitucijami kot so: Inštitut Jožef Stefan, Fakulteta za strojništvo in Fakulteta za šport v Sloveniji ter INSCOP, IBV in Delta R&D v tujini. Skupni cilj teh aktivnosti je dvigovanje razvojnega in inovatorskega dela Alpine.

Dejavno sodelujem pri razvoju novega tekmovalnega tekaškega čevlja. Moja vloga pri tem je, da poskušam razviti obutev s stališča nosilne kon-

strukcije. Se pravi, optimizacija povezave med stopalom, kot delom telesa in med smučjo. Na tem področju zelo veliko sodelujem z Robertom Križnarjem in Otonom Žakljem. Zadovoljen sem, ker je timsko delo zares dobro in plodno. Ena mojih prvih nalog je vodenje projekta z naslovom »Masovno prilagojena obutev«. Poteka v sodelovanju s Fakulteto za strojništvo, katedro za optodinamiko in lasersko tehniko. V okviru tega projekta teče razvoj ekspertnega sistema, ki bo po eni strani služil kupcu v smislu svetovanja pri nakupu ustrezne obutve, po drugi strani pa razvoju novih kopit, predvsem z vidika udobja boljših modelov obutve.

Delo Življenje: Kakšne so prednosti tovrstnega razvoja?

Matija Jezeršek: Sistem ACS, kar pomeni »Alpina customization system«, v trgovini že sedaj nudi podporo kupcem. Na osnovi izmerjenega stopala jim predlaga najbolj primerno obutev, tako v dolžini kot v širini. Kupci lahko izbirajo med tremi različnimi volumni, posebej za levo in desno nogo. Na voljo sta smučarska čevlja Challenger za moške in Linnea za ženske, trekking čevlja Nevada in Vision ter modna Aldo za moške in Inja za ženske kupce. Vsi ti modeli so na voljo v različnih širinah, s čimer želi Alpina pokriti kar največji krog morebitnih kupcev. Ta sistem želimo še nadgraditi, da bo kupcem nudil še več.

Delo Življenje: Nam lahko na primeru obrazložite kako lahko vplivamo na razvoj kopit?

Matija Jezeršek: Na osnovi množice meritev stopal lahko ugotovimo kakšno obliko stopal ima določena skupina ter temu ustrezno prilagodimo obliko kopit. Na primer, določen delež ljudi ima širino stopal v kategoriji *h*, mi pa smo izdelovali le

Med prejemniki Puhovega priznanja letos tudi naš dr. Matija Jezeršek

Puhovo priznanje za izume, razvojne dosežke in uporabo znanstvenih izsledkov pri uvajanju novosti v gospodarstvo, je letos nova kategorija med najvišjimi državnimi priznanji raziskovalcem. Kot prvi, so ga prejeli raziskovalci Fakultete za strojništvo Univerze v Ljubljani dr. Matija Jezeršek, dr. Drago Bračun in prof. dr. Janez Diaci. Skupaj so razvili več izvernih optičnih merilnih sistemov, ki na principu aktivne triangulacije zaznavajo in merijo obliko poljubnih teles. Tovrstne naprave Alpini omogočajo izdelavo kupcu prilagojene obutve.

Nagrajencem čestitamo, še posebej pa smo ponosni na našega sodelavca dr. Matijo Jezerška.

TRK

čevlje s kopiti v kategoriji g. S pomočjo podatkov in pridobljenih algoritmov lahko prilagodimo razvoj obutve glede na značilnosti stopal posameznih skupin.

Delo Živiljenje: Vaše delo temelji predvsem na raziskovalnem področju. V katero smer menite, da bo šel razvoj v prihodnje?

Matija Jezeršek: Sam vidim prihodnost predvsem v smislu nadaljnega razvoja že sedaj vrhunskih izdelkov, kakršni so na primer tekaški čevlji, ter iskanja novih tehnologij, s katerimi lahko izboljšamo funkcionalnost, udobje, vzdržljivost, zanesljivost in ekonomičnost posameznih segmentov Alpininih izdelkov. Omenil bi še računalniško podprt razvoj, izdelavo in tudi prodajo obutve. Tu so skrite še velike rezerve predvsem v časovnih prihrankih. Za zgled na tem področju bi lahko bila avtomobilska industrija, kjer je bil pred leti čas med novimi modeli pet in več let. Sedaj se je skrajšal na dve leti. Menim, da v veliki meri ravno zaradi dobre računalniške podpore.

Delo Živiljenje: Čprav ste se pred nedavnimi zaposlili pri nas in se še navajate na novo delovno okolje, imate gotovo vizijo vaše zaposlitve. Kje se vidite v roku petih let?

Matija Jezeršek: V Alpini, v razvoju, ki ni časovno tako opredeljen, da mora biti izdelek že v roku treh mesecev na prodajnih policah. Razvoj naj bi bil bolj futurističen, dolgoročen. Želim si, da bi lahko prehiteli konkurenco predvsem z inovativnimi rešitvami.

Delo Živiljenje: Povejte nam še kaj o sebi.

Matija Jezeršek: Pred dvema letoma smo se z družino preselili v Radomlje. Z ženo imava tri otroke. Najstarejši obiskuje prvi razred, najmlajša je sedaj dopolnila eno leto, srednja je stara štiri leta in pol.

Delo Živiljenje: Dokaj mladi ste se odločili za naraščaj.

Matija Jezeršek: Nisem več tako mlad. Imam trideset let. Z ženo meniva, da je lažje vzgajati otroke sedaj, ko sva še oba mlada in prilagodljiva. Drugi razlog za tako

odločitev, pa je nekoliko bolj sebičen. Prej ko imamo otroke, prej tudi odrastejo. Tako imamo več od preostanka življenja.

Delo Živiljenje: V zadnjem času je v Sloveniji redkost imeti več otrok. Vi pa imate tri.

Matija Jezeršek: Oba z ženo izhajava iz številčnih družin in nič ne bo nenavadnega, če bova imela še kakšnega.

Delo Živiljenje: Vsak dan se vozite v službo iz Radomelj. Po kateri poti greste in kako ste se navadili na vožnjo?

Matija Jezeršek: Vozim se preko Škofje Loke, občasno tudi preko Vrhnike in Smrečja. Priznati moram, da je bila vožnja eden največjih pomislov, ko sem se odločil za to zaposlitev. Takrat me je opogumil tehnični direktor, mag. Igor Zupan. Tudi on se vozi, saj prihaja iz Tržiča. Povedal mi je, da vožnjo izkoristi za razmišljanje in iskanje rešitev. Ena ura potovanja z avtomobilom je

ravno dovolj, da pozabim na dom in se pripravim na delo, ki me čaka.

Delo Živiljenje: Približuje se čas novoletnih praznikov. Kako jih boste preživel?

Matija Jezeršek: Ponavadi smo z družino za novo leto doma. Novoletno noč prespimo, zjutraj pa se odpravimo na kakšen izlet. Otroci so še majhni, pa tudi midva z ženo ne uživava v neprespanih nočnih urah.

Delo Živiljenje: Kaj najraje počnete v svojem prostem času? Ali imate kakšen poseben hobi?

Matija Jezeršek: Zelo blizu so mi hribi. Rad turno smučam in kolesarim. V zadnjem času redkeje, vendar upam, da bo kmalu prišlo obdobje, ko bo čas tudi za to. S turno smuko je povezana še ena želja. Želim si, da bi v prihodnje v Alpini naredili primeren smučarski čevljev za turno smučanje. Zelo rad se ukvarjam z modelarstvom. Trenutno tako, da pomagam sinu pri njegovih idejah.

Tanja Rojc Kronegger

Tečaji tujih jezikov v Alpini

Od jeseni potekajo v Alpini tudi tečaji tujih jezikov za zaposlene. V letošnjem letu se na ta način izobražuje osemindvajset naših zaposlenih. V različnih zahtevnostnih stopnjah se učijo angleškega, nemškega, italijanskega in ruskega jezika. Manjše zanimanje je za učenje italijanskega jezika. Lani smo imeli celo skupino v začetnem tečaju, letos so le trije slušatelji. Razlog je v tem, ker so nekateri lani obiskovali po dva tečaja, kar je bila velika obremenitev. Letos so se vključili samo v en tečaj. Pri izbiri so upoštevali katero znanje bolj uporabljajo pri svojem delu.

Marta Mlinar

Zaposleni Alpini v popoldanskem času nadgrajujejo svoje znanje tujih jezikov.

IRCUO slovesno zakorakal v novo obdobje

Industrijsko razvojni center usnjarske in obutvene industrije je 7. novembra 2006 ob prisotnosti ministra za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, dr. Jureta Zupana in drugih uglednih gostov slovesno odprl svoja vrata ob zaključku projekta iz programa »Phare 2003 – krepitev izbranih tehnoloških centrov«. Zaključek projekta, s katerim se je IRCUO tehnološko bistveno posodobil, pa pravzaprav pomeni šele pravi začetek njegovega delovanja. V prihodnjem letu nas tako čaka predvsem ureditev procesov in organizacije za kakovostno in hitro izvedbo storitev, nadaljnja promocija centra med sedanjimi in bodočimi odjemalci storitev, informatizacija poslovanja, aktivnosti za pridobitev akreditacije ter novi projekti, sofinancirani iz javnih razpisov.

Veseli smo, da se je našemu povabilu na slovesno otvoritev centra odzval tako visok predstavnik politike, kot je minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, dr. Jure Zupan. V svojem govoru je poudaril strateško vlogo tehnoloških centrov pri razvoju konkurenčnosti podjetij z vidika razvoja novih izdelkov ter krepitev pogajalske moči podjetij v odnosu do dobaviteljev. Svoje poglede na razvojne aktivnosti sta na slovesnosti predstavila tudi direktor tehnološkega centra IRCUO, mag. Igor Zupan in predsednik uprave Alpine, Matjaž Lenassi. Lahko rečemo, da je bilo odprtje zelo odmevno in uspešno, tako z vidika zadovoljstva gostov kot z vidika medijske pokritosti.

A kot sem dejal že v uvodu, je slovesen zaključek pomembnega projekta pravzaprav šele začetek konkretnega delovanja centra. Potrebno bo veliko dela, da bo center dosegel raven poslovanja, ki si jo želimo. Aktivnosti za prihodnje leto so razdeljene na pet glavnih sklopov, in sicer: razvoj kakovostnih storitev centra, promocija in prodaja storitev, informatizacija poslovanja, akreditacija meritev in razvojno-raziskovalni projekti.

Pri razvoju kakovostnih storitev bo potrebno predvsem dobro proučiti standarde, ki natančno predpisujejo potek posamezne meritve in kriterije, ki jih določen material ali obutev

Dr. Jure Zupan, minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, in mag. Igor Zupan, direktor Ircuo sta slovesno odprla Industrijsko razvojni center usnjarske in obutvene industrije

mora zadovoljevati z vidika njegovih tehnično-funkcionalnih lastnosti. Sistematičen pristop in organizacija k razvoju laboratorijskih meritev je prioriteta usmeritev centra, ki bo omogočila osnovo tako za promocijo in prodajo, kot za informatizacijo in akreditacijo laboratorija ter za sodelovanje IRCUO-ja na razvojnih projektih.

Vzporedno z razvojem storitev bo potrebno o delovanju centra bolje seznaniti sedanje in bodoče uporabnike, tako domače kot tuje, ki bodo koristili storitve laboratorija. Glede na raznovrstnost opreme, je spekter možnih uporabnikov širok in ni nujno omejen samo na podjetja iz čevljarke indu-

strije, čeprav so slednja zagotovo glavni segment.

S povečanjem obsega meritev se je pojavila nujna potreba po informatizaciji poslovanja. Ta bo poslovanje in meritve napravila bolj pregledno ter omogočila hitrejšo pridobitev informacij za učinkovite odločitve.

Akreditacija laboratorija pomeni pridobitev uradne potrditve usposobljenosti laboratorija za izvajanje posameznih meritev, s čimer bo možno izdajanje certifikatov za opravljene meritve, ki bodo imeli mednarodno veljavnost.

Na področju razvoja in raziskav bo potrebno slediti novim razpisom za razvojne namene, identificirati probleme, ki se pojavljajo v čevljarški industriji z vidika materialov in izdelave obutve, jih povezati z najnovejšimi že znanimi raziskovalnimi rezultati ter oboje pretvoriti v nove projekte, ki bodo prinesli nove rešitve.

Skratka, čaka nas veliko aktivnosti in upamo, da bomo z njihovo uresničitvijo tudi poslovanje v letu 2007 ocenili tako uspešno kot letošnje.

Gostje so si ogledali tudi proizvodnjo Alpine

Matej Peternelj

Alpina se je s prenovljeno blagovno znamko Simona Fashion uspešno predstavila tudi na 102. sejmu GDS v Nemčiji

Po podatkih organizatorjev je letos 102. sejem GDS obiskalo 33.000 obiskovalcev iz dvainosemdesetih držav. Predstavilo se je 1.398 razstavljalcev. Po nekajletnemu upadanju popularnosti, je letos organizatorjem uspelo dokazati, da gre za pomembno mednarodno prireditve, ki velja za eno izmed osrednjih dogodkov evropske čevljarске panoge. Organizatorji so letos pripravili nov inovativen koncept z jasno segmentacijo ponudbe. Razstavljalni prostor je bil razdeljen v tri osrednje prostore: »za mlade«, »globalna selekcija« in »moda«, v okviru katere se je predstavila tudi Alpina. Vzporedno so se odvijali tudi številni dogodki in predavanja.

Kot je letos uspelo organizatorjem GDS, je uspelo tudi Alpini z blagovno znamko Simona fashion. Z obiskom našega razstavnega prostora smo bili zelo zadovoljni. Zbrali smo veliko naročil naših kupcev in pridobili nove. Povečali smo prisotnost na Poljskem in v Grčiji ter vstopili na japonski in korejski trg. Brez sejma bi nam to težko uspelo. Tovrstne prireditve so namreč odlična priložnost za osebni stik s poslovnim partnerjem. Pomembno je tudi, da se lahko kupec neposredno seznanja z izdelkom in dobi vtis o podjetju. Poleg tega so sejmji pomembni tudi za pridobivanje in izmenjavo informacij med proizvajalci. Zato sejemске prireditve ostaja-

jo naša prioriteta tudi v prihodnje. Nanje se moramo tudi v bodoče dobro pripraviti in maksimalno izkoristiti možnosti, ki nam jih takšni dogodki ponujajo. Nekaj novih pristopov smo v letošnjem letu že uvedli. Tako smo kupcem ponudili vrečke Simona fashion, v katerih je bil reklamni letak z našimi najbolje prodajanimi modeli in kontaktnimi podatki. Kako uspešna je bila ta akcija, bomo videli ob koncu sezone. Vsekakor pa bomo s podobnimi aktivnosti nadaljevali, saj želimo z blagovno znamko Simona fashion postati še bolj prepoznavni na mednarodnem trgu.

Monika Sok

Sejem Micam pomlad-poletje 2007. S polnimi jadri naprej!

Novo sejmišče v Milanu je med 21. in 24. septembrom gostilo že 24. sejem Micam, ki postaja vedno pomembnejše zbirališče svetovne modne obutvene industrije. Tudi tokrat ni šlo brez prisotnosti Alpine. Med več kot tisoč šesto razstavljalci smo nadaljevali z uspešno predstavitvijo ženske kolekcije za sezono pomlad-poletje 2007.

Razstavljalni prostor smo, ob pomoči oddelka za tržno komuniciranje, v primerjavi s prejšnjim sejemom, posodobili v skladu z novo preobleko blagovne znamke Simona fashion.

Poleg posodobitve prostora je bilo potrebno dodati nove aranžerske materiale, ki zaokrožujejo celotno podobo nove blagovne znamke.

Sejem pomeni edinstveno možnost stika s kupci. Na letošnjem dogodku smo navezali nove kontakte s kupci iz Evrope in celo iz Afrike. Poleg omenjenih so Alpinin razstavljalni prostor obiskali tudi že znani kupci, ki so jih zanimale predvsem novosti. Navdušeni odzivi naših obiskovalcev pričajo, da je Alpina na pravi poti. Obutev iz kolekcije pomlad-poletje je pokazatelj, da zaposleni v Alpini znajo narediti obutev, ki privlači in prepriča tudi najzahtevnejše kupce – to je kupce iz držav, kot sta Španija in Italija, ki veljajo za center čevljarstva.

Z milanskim sejemom se je sezona pomembnejših čevljarjskih sejmov zaključila, delo za nas pa se je šele dobro začelo. Dobro narejena kolekcija ni sama po sebi zago-

Sejemška postavitve na sejmu Micam

tovalo, da bo sezona uspešna – kupcu je potrebno pravočasno dostaviti kakovostno izdelano obutev in to je ključ do dolgoročnega uspeha. Verjamemo, da je sezona pomlad-poletje 2007 nov mejnik za Alpino!

Blaž Rebernik

Aranžerski material na sejmu

Odprtje Tower centra na Reki na Hrvaškem

Od leve proti desni so na sliki Ivanka Ban, poslovodkinja, prodajalke Natali Buljanović, Ljubica Zaninović, Svetlana Jelić, Čedomir Očić, finančni direktor Alpine Cro in Bojan Končan direktor Alpine Cro za njimi.

V ponedeljek, 21. oktobra 2006, je bil na Reki odprt največji trgovski center na Hrvaškem in eden največjih centrov v Evropi. Center je od središča mesta oddaljen približno en kilometer. Meri 128.000 m² uporabne površine. Poleg sto petdesetih prodajaln, ki so v petih nadstropjih, so v njem še hipermarket s prehrano, osem kinodvoran in veliko dejavnosti namenjenih zabavi. V sklopu trgovskega centra je tudi petnajst nadstropni stekleni nebotičnik za poslovne dejavnosti, simpozije, modne revije in podobno.

S 150 m² je v tem nakupovalnem središču prisotna tudi Alpina. Naša prodajalna je opremljena z novo opremo. Ima lep in moderen videz. V prodajalni so zaposlene tri nove prodajalke, eno prodajalko pa smo premestili iz prodajalne Reka 1. V trgovskem centru vlada velika konkurenca, saj imajo tu prodajalne vsa podjetja, ki nekaj veljajo na Hrvaškem tržišču. Upamo, da bodo kupci z moderno in kakovostno obutvijo zadovoljni in bo naša prodajalna dosegala dobre poslovne rezultate.

Bojan Končan

Nova prodajalna v novem Mercator centru v Mariboru

V petek, 20. novembra, smo v Mariboru, v novem Mercator centru Pobrežje, odprli prodajalno Alpina. To je že četrta prodajalna na območju Maribora. Odprl jo je direktor maloprodaje Stanko Kranjc, ki je nagovoril vse prisotne in se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri postavitvi prodajalne. Slovesnosti se je udeležil tudi novi predsednik uprave, Matjaž Lenassi. Prodajalna v Mercator centru v Mariboru je prva nova prodajalna, odkar je Matjaž Lenasi postal predsednik uprave Alpine.

Prodajalna se razprostira na dobrih 100 m² površine. Na območju Maribora je to prva prodajalna, ki ima nove, sveže linije opreme. Kupci so bili navdušeni nad njeno podobo. Upajmo, da bo tako tudi naprej in da se bodo radi vračali. Celotnemu kolektivu nove prodajalne želimo uspešno poslovanje.

Tatjana Kokalj, organizatorica maloprodaje, Davorin Volavšek, poslovodja, Stanko Kranjc, direktor maloprodaje, Olga Tot, prodajalka, Olivera Jereb, vodja maloprodaje za Slovenijo

Prvi par obutve v novi prodajalni si je izbrala turistka z Nizozemske. Kaj takega ne pomnim, da bi se že zgodilo. Tudi sama je bila presenečena in hkrati zelo vesela, da je bila prav ona deležna časti prvega nakupa v novi prodajalni.

Tatjana Kokalj

Trgovina v Kromberku je prejela priznanje za urejenost, prijaznost in bogato ponudbo v letu 2006. Čestitamo!

V Murski Soboti smo odprli drugo prodajalno Alpine

23. novembra smo odprli novo prodajalno Alpina tudi v Murski Soboti. Je v novem Trgovskem centru Maximus. To je druga Alpinina prodajalna na območju Murske Sobote in šestinpetdeseta Alpinina prodajalna v Sloveniji. Slovesno jo je odprl direktor maloprodaje Stanko Kranjc.

Gre za eno večjih prodajaln, saj se razprostira na dobrih 270 m². Je izredno zračna in razgibana. Veliko mimoidočih je pripomnilo, da imamo najlepšo prodajalno v centru. Verjamemo, da bo tudi prodaja uspešna.

Poslovodkinja je bila izredno zadovoljna s podobo. Prvi par obutve v novi prodajalni Alpina je izbrala Metka Hajdenkumer. Izredno je bila vesela in presenečena, da si je prislužila prvi par. Poslovodkinji in prodajalkama želimo uspešno poslovanje.

Tatjana Kokalj

Irena Tibaut, prodajalka, Stanko Kranjc, direktor maloprodaje, Jasna Klemenčič, poslovodkinja in Metka Kuhar, prodajalka

Slovesno odprtje poslovno trgovski centra Diamant, kjer je tudi prodajalna Alpine

Manekenka na modni reviji obuta v čevlje Alpina

V četrtek, 14. decembra, je bilo slovesno odprtje trgovsko poslovnega centra Diamant v BTC Cityju v Ljubljani. Center je poleg Emporiuma, na mestu, kjer so bile nekdanj stavbe podjetja Mineral. Gostiteljica Saša Einsiedler je nagovorila vse zbrane. Z otvoritvenima govoroma sta center odprla Jože Mermal, predsednik uprave, in Aleš Čerin, podžupan mestne občine Ljubljana. Podrobneje sta obrazložila pomen imena Diamant, saj je center zasnovan v obliki diamanta. Sledila je zanimiva modna revija, na kateri so organizatorji predstavili blagovne znamke, ki so kupcem na voljo v novo odprtem centru. Med njimi je tudi blagovna znamka Alpina. Manekenke in

manekeni so ob številnih izhodih nosili našo modno obutev. Organizatorji so izvrstno izkoristili idejo iz Jamesa Bonda, s pomočjo katere so uprizorili poskus ropa diamanta. Po končanem programu so se obiskovalci sprehodili skozi nove prodajalne ter ob pogostitvi izmenjali ideje in mnenja.

Živo je bilo tudi v prodajalni Alpina. Številni obiskovalci so si z zadovoljstvom ogledali pestro ponudbo naše obutve. Tudi Tone Forzezi ToF se je znašel med njimi. Zanimal se je predvsem za tekaške čevlje. Pogovarjal se je tudi z našim predsednikom uprave Matjažem Lenassijem.

Tanja Rojc Kronegger

Novoletno kosilo direktorjev večjih žirovskih podjetij in župana

Tudi letos, že tretje leto zapored, so se zbrali glavni možje večjih žirovskih podjetij in župan občine Žiri na novoletnem kosilu v sprejemnih prostorih Alpina. Povabilu Matjaža Lenassija, predsednika uprave Alpina so se odzvali Jakob Kokalj, Etiketa, Aleš Dolenc, M Sora, Lado Mrak, Ika, Bojan Starman, župan občine Žiri in Milan Kopač, Kladivar.

TRK

Na novoletnem kosilu v Alpini so se zbrali: Jakob Kokalj, Etiketa, Aleš Dolenc, M Sora, Lado Mrak, Ika, Matjaž Lenassi, Alpina, Bojan Starman, župan občine Žiri in Milan Kopač, Kladivar.

Tudi letos sestanek širšega vodstva

V soboto, 4. novembra je bil v Alpini sestanek širšega vodstva. Letošnji sestanek je bil zasnovan kot celodnevna delavnica, ki se je nadaljevala po skupinah še naslednji petek. Predsednik uprave, Matjaž Lenassi, je najprej povedal nekaj uvodnih besed in predstavil ideje za prihodnost. Nato se je začela delavnica, kjer je vsakdo izpostavil tri probleme iz kateregakoli področja, v nadaljevanju so se ti problemi grupirali po sorodnih področjih. Udeleženci so se razdelili v pet skupin, skupno analizirali najpogostejše probleme ter iskali rešitve, ki so jih na koncu tudi predstavili. Ob koncu delavnice je bil predstavljen tudi nov organigram. Petkova nadaljevalna

Aktivno delo širšega vodstva Alpine

delavnica se je osredotočila predvsem na iskanje možnosti za racionalizacijo oziroma zniževanja stroškov na vseh področjih. Razpravljali so o reorgani-

zaciji in o možnostih osvežitve sistema za inovacije, ki ga je predstavil Igor Zupan.

TRK

Kako odpraviti bolečine v nogah pri smučanju

Večini smučarjev bolečine pri smučanju niso tuje. Začenja se smučarska sezona, zato smo se odločili, da vam pomagamo z nekaterimi nasveti, ki bi jih moral poznati vsak smučar. Skupaj nam mogoče uspe odpraviti vaše težave.

Bolečine v stopalih pri smučanju

Vprašanje: Poizkusil sem več smučarskih čevljev različnih proizvajalcev. Do sedaj mi ni uspelo najti ustrezne obutve. Noge me pri smučanju znansko bolijo. Kaj bi bil lahko vzrok mojih težav in kakšne so možne rešitve? V upanju, da bom končno našel ustrezne smučarske čevlje, se vam zahvaljujem za vaš odgovor.

Odgovor: Za vaše težave je možnih več vzrokov in sicer:

1. nastavitve, ki jih omogoča danes skoraj vsak smučarski čevlj, niste prilagodili svojim nogam/stopalom;
2. kupujete preozke/preširoke modele;
3. imate plosko stopalo, zato pri smučanju, zaradi dodatnih obremenitev stopal občutite bolečine;
4. imate težave s stopali, gležnji, meči, a ne veste točno kaj je vzrok bolečin.

Možne **rešitve** vaših težav so:

1. Če že na začetku občutite pritisk na meča, gležnje, je potrebna nastavitve stranskega naklona (canting). Prilagodite prostornino manšete smučarskega čevlja s premikanjem

zaponk (omogočen skupni razpon za 40 mm). Pri nakupu svetujemo pomerjanje več različnih modelov, različnih trdot.

2. V izbranih Alpininih prodajalnah (<http://www.alpina.si/si/acs/prodajalne/>) so na voljo tako imenovani modeli Kupcu prilagojene obutve smučarskih čevljev, katerih odlika je, da jih je možno kupiti v različnih širinah glede na obliko vaših nog/stopal. Lahko izbirate med modeli za ozka, široka in povprečna stopala. Veliko kupcev je že rešilo svoje težave na ta način, saj je mogoče dobiti različne širine tudi posebej za levo in desno stopalo, v primeru, da imate eno stopalo širše/ožje od drugega.

3. Zaradi dodatnih obremenitev v stopalu lahko povzročajo bolečine pri smučanju tudi plosko stopalo oziroma tako imenovani platfus. Če imate plosko stopalo namreč stopalni lok ne more izvajati svoje primarne vloge blažilca tresljajev in se zato vse obremenitve prenesejo neposredno na stopalo, predvsem njegov srednji in stranski del. V tem primeru priporočamo, da si kupite vložke, ki so namenjeni športnim aktivnostim. Izbirate lahko med ponudbo v naših prodajalnah, lahko pa se obrnete na trgovine z ortopedskimi pripomočki.

Lidija Kržišnik

Čistilna akcija

V novembru je potekalo generalno čiščenje proizvodnih prostorov Alpine. Dela so potekala v popoldanskem času in preko vikendov. V montažni hali se je s čiščenjem in servisom svetil izboljšala osvetljenost v povprečju za več kot štirideset odstotkov. Vsi se moramo potruditi, da naše neposredno delovno okolje ostane čisto oziroma ga z vsakodnevnimi aktivnostmi, ki ne zahtevajo veliko časa in denarja, še izboljšamo.

Marko Kavčič

Čiščenje v proizvodnji

Meta Kunc – v največje zadovoljstvo mi je, da lahko pridobljeno znanje uporabljam in velikokrat pomagam tudi drugim pri delu

Meta Kunc dela v oddelku rezalnikov, kjer pripravljajo material za nove kolekcije vseh treh programov. Kot sama pravi, dela nikoli ne zmanjka, četudi delajo v treh izmenah. Njeno znanje različnih operacij oziroma delo na različnih rezalnikih ji omogoča, da lahko pomaga tudi drugim. Včasih celo nadomešča mojstrico. Na delovni čas se je privadila. A včasih je premalo časa, da bi bila več s svojo družino.

Delo Življenje: Nam lahko sami poveste, kdaj in kako ste začeli delati v Alpini?

Meta Kunc: V Alpini sem zaposlena sedem let. Po končanem šolanju sem pol leta delala na različnih oddelkih v podjetju. V vzorčni delavnici sem najprej rezala na roke, nato pa nadaljevala na rezalnikih, kjer sem še zdaj. Moj mentor je bil vodja vzorčne delavnice, Mitar Petrić. Od vsega, kar sem delala v Alpini, mi je delo na rezalnikih najbolj všeč. Je zanimivo, pestro, vedno je kaj novega in drugačnega, kar mi predstavlja vsakokrat nov izziv.

Delo Življenje: Omenili ste, da ste se po končanem šolanju zaposlili v Alpini. Kaj ste po izobrazbi?

Meta Kunc: Po izobrazbi sem čevljarjski tehnik. Bila sem med zadnjimi generacijami, ki smo se izšolali za ta poklic. Ko so se pričele težave s Plniko, je tudi zanimanje za čevljarjski poklic upadlo in šola je prenehala s svojo dejavnostjo.

Delo Življenje: Kako je potekalo vaše šolanje?

Meta Kunc: Šolski program je obsegal nekaj osnovnih ter veliko strokovnih predmetov. Večina le-teh je bilo povezanih z modeliranjem. Naučili smo se modelirati čevlje ter osnove tehnologije. Imeli smo tudi prakso, kjer smo se spoznali z izdelovanjem čevljev, šivanjem, izdelovanjem spodnjih čevljev ... A še vedno je bila to le teorija. Ko sem se zaposlila, je bilo čisto drugače. Največja razlika je v izrazoslovju. Ko sem prišla na prakso med počitnicami, sem imela veliko težav z razumevanjem, saj so se v Alpini uporabljali drugačni izrazi, kot smo se jih učili v šoli. Šele praksa

Meta Kunc, oddelek rezalnikov, delavka meseca septembra

mi je dala pravo znanje.

Delo Življenje: Ste že v času svojega šolanja vedeli, da boste delali na rezalnikih?

Meta Kunc: Ko sem zaključila šolanje in se zaposlila, nisem vedela, v katerem oddelku bom delala. Res pa je, da sem si vedno želela delati v Alpini. Kje bo pripravnikovo delovno mesto je bilo velikokrat odvisno od mentorja, ki ga je dobil. Bila sem vesela, da sem prišla v oddelek rezalnikov, saj to pomeni, da mi ni potrebno delati za tekočim trakom.

Delo Življenje: Koliko strojev imate v oddelku rezalnikov in kako poteka vaše delo?

Meta Kunc: V oddelku rezalnikov imamo štiri stroje. Dva režeta s pomočjo vodnega curka in dva z nožičkom. Stroja na vodni curek sta pri našem delu zelo pomembna. Z njima je mogoče rezati tudi trši material, kot je na primer plastika. Zato sta tudi najbolj obremenjena. Večinoma se z njima režejo deli za športno obutev. S stroji na nožiček režemo le naravne materiale. Prilagodljivost je zelo pomembna, ker izdelujemo večinoma vzorce za nove kolekcije. Pri našem delu je zelo pomembno poznati različne materiale, da izberemo pravega, ko dobimo opise od modelirjev. Izdelujemo vzorce za oba programa, modno in športno obutev. V dveh

sezonah, ki jih imamo na leto, opravimo veliko dela in razrežemo številne modele. V oddelku imamo tudi stroj za rezanje papirja in sekal.

Delo Življenje: Kako je povezano delo na rezalnikih in v priкроjevalnici na sekalnih strojih?

Meta Kunc: Na rezalnikih se večinoma pripravljajo vzorci, novi modeli kolekcij. Za eno kopito se izdelava več različnih izvedb. Začeli smo tudi z novo sezono, ter tako izdelali že okoli sto novih vzorcev. Pripravljamo pa tudi manjša naročila. Na sekalnih strojih v priкроjevalnici se izvaja delo redne izdelave. Tu se za izdelavo posameznih delov obutve uporabljajo sekala, s pomočjo katerih iz ustreznega materiala nasekamo dele za obutev.

Delo Življenje: Omenili ste, da je delo veliko. Kako usklajujete delovne procese?

Meta Kunc: V oddelku rezalnikov delamo v treh izmenah. Predvsem takrat, ko so viški sezon. Ker mora biti delo opravljeno, v teh obdobjih naredimo veliko dodatnih ur. Le te koristimo takrat, ko je dela nekoliko manj. Priznati moram, da je včasih nekoliko naporno, vendar sem se navadila in mi to ne predstavlja večjih težav.

Delo Življenje: Lani ste dobili nov vodni rezalnik. Se je s tem delo bolj razporedilo?

Meta Kunc: Ta rezalnik je namenjen predvsem za redno proizvodnjo, zato je tudi zelo obremenjen. Nekoliko težav imamo s programiranjem, ostalo pa teče po ustaljenem redu. Tudi začetnih hrup rezalnika se je nekoliko znižal, zato je delo lažje. Pomanjkljivost je le v različnih programih rezalnikov, tako nekaterih stvari ne moremo rezati.

Delo Življenje: Izrezujete različno obutev. Koliko časa porabite za posamezni model?

Meta Kunc: Težko rečem. Navadna salonka je narejena zelo hitro, medtem ko je izdelava športne obutve nekoliko bolj zamudna. Največ časa porabimo za pripravo posameznih materialov. Če imamo več naročil istega modela ali iz istega materiala, je izguba časa

veliko manjša. Veliko sodelujemo z ostalimi službami. Ko prejmemo naročilo, je večkrat potrebna komunikacija s tehnologi in modelirji.

Delo Življenje: Opišite nam vaše občutke ob prejmem priznanju za delavko meseca.

Meta Kunc: Judita Oblak mi je sporočila, da bomo imeli ogled v oddelku. Nisem pričakovala, da je razlog obiska podelitev tega priznanja. Tako je bilo zares presenečenje. Predsednik uprave mi je podelil priznanje in nagrado, mi čestital, nazadnje smo se tudi slikali. Vse je potekalo zelo hitro in skoraj nisem dojela poteka dogajanja. Še sedaj se ne spomnim njegovih besed, tako sem bila presenečena. Vendar sem zelo počaščena, ker so me predlagali sodelavci. S tem mi izkazujejo, da mi zaupajo in sprejemajo moje delo, kar mi veliko pomeni in je zelo lep občutek.

Delo Življenje: Ali imate glede svojega dela načrte za naprej?

Meta Kunc: Želim si, da bi ostala tu, na tem delovnem mestu. Spomnim se, kako sem se na začetku jezila, ko smo dobili nov stroj in sem se morala na vsakem priučiti novega dela. Sedaj sem vesela, da sem pridobila to znanje, saj lahko velikokrat prevzamem kakšno nalogo in pomagam tudi ostalim. Tudi zaradi tega je moje delo zelo raznoliko. Zadovoljna sem sama s seboj, ker imam znanje, ki ga lahko koristno uporabljam. Včasih nadomeščam mojstrico. Občutek, da lahko pomagam pri delu, da me potrebujejo in da delo dobro opravljam, je zelo prijeten. Res se včasih zato nabere več delovnih ur, vendar zadovoljstvo ob opravljeni nalogi odtehta tudi to.

Delo Življenje: Lahko bi rekli, da imate družinsko tradicijo dela v Alpini?

Meta Kunc: Res je. Moja starša, ki sta sedaj že v pokoju, sta bila ravno tako zaposlena v Alpini. Priznati moram, da nikoli nisem razmišljala, da bi delala kaj drugega. Tudi starša sta mojo odločitev podprla. Edino sestra je izbrala drugo pot. Končala je upravno šolo ter se zaposlila v Iki.

Delo Življenje: Ali imate svojo družino?

Meta Kunc: S partnerjem živiva skupaj. Imava dva otroka, dva fanta. Stara sta osem in štiri leta. Starejši hodi že v šolo. S sinovoma nimamo težav. Sta

otroka kot vsi ostali. Vsakdo rabi svojo pozornost.

Delo Življenje: Omenili ste, da je starejši fant že v šoli. Ali ima kaj težav s privajanjem na šolo?

Meta Kunc: Moram priznati, da se je navadil na šolo in njen red. V tretjem razredu devetletke, katerega obiskuje, še ni toliko obveznosti. Je pa včasih težko vstati in odriniti v šolo.

Delo Življenje: Kako najraje preživljate svoj prosti čas?

Meta Kunc: Če mi ostane kaj časa, kar ni pogosto, najraje berem. Všeč so mi kriminalke. V zadnjem času sem najbolj uživala v Davincijevi šifri. Toliko sem slišala o knjigi, da sem jo enostavno morala prebrati. Nad njo sem navdušena.

Delo Življenje: Čeprav je december, je spomin na poletne počitnice še vedno svež. Nam zaupate, kako ste jih preživeli?

Meta Kunc: Med kolektivnim dopustom smo se odpravili na letovanje na Debeli Rtič. Tu smo bili prvič in smo

bili zelo zadovoljni. Razmišljamo, da se bomo tudi prihodnje leto odločili za dopust na morju.

Delo Življenje: Približuje se čas novoletnih praznikov. Imate že načrte, kje jih boste preživeli?

Meta Kunc: Zaenkrat še nimamo načrtov za novo leto. Dokler sta otroka tako majhna, smo najraje doma. Oba s partnerjem veliko delava, zato želiva proste trenutke preživeti v krogu družine.

Delo Življenje: Ali ste dedku Mrazu že poslali pismo s svojimi željami za novo leto?

Meta Kunc: (smeh...) Ne. Nimam posebnih želja. Imam vse, kar si želim in kar potrebujem. Pred kakšnim letom sem si želela, da bi imela še enega otroka, vendar sedaj o tem nisem več tako prepričana. Čas hitro beži. S partnerjem sva zelo zaposlena in se malo vidiva. Tudi otroka sta velikokrat sama, zato sva se odločila, da se čimbolj posvetimo drug drugemu.

Tanja Roje Kronegger

Andrejka Ušeničnik – dela se zlepa ne ustrašim, zato vsako nalogo sprejemem kot izziv.

Andrejka Ušeničnik dela v oddelku športne šivalnice. V Alpini se je zaposlila s petnajstimi leti. In ravno v soboto, 18. novembra je dopolnila enainvajset let delovne dobe v Alpini. Z delom je pričela v obratu v Rovtah.

Andrejka Ušeničnik, oddelk športne šivalnice, delavka meseca oktobra

Po štirih letih se je preselila v Žiri in tu nadaljevala svoje delo. Spominja se, da ji je mati dejala: »Glej, da boš ubogala in da boš storila tisto, kar ti naročijo.« In tega nasveta se pri svojem delu še danes drži.

Delo Življenje: Več kot dve desetletji ste zaposleni v Alpini. Zaupajte nam, kako se spomnite svojih začetkov?

Andrejka Ušeničnik: Ravno pred kratkim sem premišljevala o tem, koliko časa je od tedaj, ko sem pričela z delom. Tako hitro je minilo, da imam včasih občutek, kot da sem ravno začela. Zaposlila sem se v obratu v Rovtah. Bila sem na kontroli, kjer sem pakirala obutev. Tu je bil začetek za vsakega novo zaposlenega. Kmalu sem bila premeščena v oddelk priprave ter nato v oddelk šivalnice.

Delo Življenje: Po nekaj letih ste pričeli z delom v Alpini v Žireh. Kako to, da ste se odločili za zamenjavo?

Andrejka Ušeničnik: Poročila sem se in se preselila v Žiri. To je bil tudi razlog, da sem zaprosila za pre-mestitev. Selitev iz rodni Rovt je bila zame zelo težka odločitev. Spomnim se, da sem prosila našo mojstrico, Tončko Poljanšek, ki se je vozila iz Žirov, ali bi se lahko z njo vozila v službo v Rovte. Obrazložila mi je, da bo šla kmalu v pokoj in me tako opogumila, da sprejem zaposlitev v Žireh. Kmalu sem se navadila na novo delovno mesto in sem tu zelo zadovoljna. Začela sem v oddelku šivalnice, na programu modne obutve. Od leta 1998 sem zaposlena na izdelavi športne obutve. Svoje delo imam rada in mi je v veliko veselje.

Delo Življenje: Nam lahko s svojimi besedami poveste, kaj obsega vaše delo in kako poteka?

Andrejka Ušeničnik: Delam v oddelku športne šivalnice. Tu sem že osem let. Izdelujemo pohodniško in tekaško obutev, občasno pa tudi vzorce. Delam na šivalnem stroju, kjer šivam predvsem zgornje dele.

Delo Življenje: Ko izdelujete vzorce, koliko faz obsega vaše delovno področje?

Andrejka Ušeničnik: Število faz izdelave je odvisno od modela. Nekatere faze lahko združimo in naredimo skupaj. Pri drugih modelih pa je potrebno zamenjati debelino ali barvo sukanca, zato takrat delamo le eno opravilo.

Delo Življenje: Kot ste že omenili, delate vzorce in redno izdelavo. Koliko vas je zaposlenih na vašem oddelku?

Andrejka Ušeničnik: Na našem traku nas je zaposlenih okoli trideset. Razdeljene smo po fazah. Če je časa dovolj, je delo dokaj umirjeno. Če nas preganjajo roki in nam v izdelavo dodelijo še večjo količino vzorcev, potem je zelo razgibano in pestro. Priznati moram, da smo zelo dober kolektiv in se med seboj razumemo. Tako s skupnimi moči premagujemo tudi te ovire.

Delo Življenje: Omenili ste, da se s sodelavkami dobro razumete. Ali se srečate tudi izven delovnega časa in kaj počnete skupaj?

Andrejka Ušeničnik: Res se dobro razumemo. Srečujemo se tudi v prostem času. Ravno sedaj načrtujemo, da bomo šle prvi vikend po no-

vem letu skupaj smučat. Letos jeseni smo nekajkrat odšle na pohod ob polni luni. Ugotovile smo, da moramo narediti tudi nekaj za sebe. Zato se dogovorimo za skupni izlet, kjer zelo uživamo. Udeležimo se tudi Alpini-nega tekmovanja v smučanju. Sicer ne vse, toda zbere se na kar veliko. Sodelujemo tudi na športnem dnevu Alpine. Letos smo zmagale v peki šušarskega zavitka.

Delo Življenje: Povejte nam, kaj najraje počnete v prostem času?

Andrejka Ušeničnik: Najraje se odpravim na lov za gobami. Rada grem sama na sprehod po gmajni. Pozimi zelo rada smučam, zadnje čase pa tudi veliko berem.

Delo Življenje: Ali imate kakšen skriven kotiček, kjer najdete veliko gob?

Andrejka Ušeničnik: Niti ne. Veliko jih hodi po teh poteh. Nabiram le tiste, ki jih zares poznam, kot so npr. jurčki in lisičke. Te imamo tudi najraje. Gobam ne zaupam preveč, saj so se pri nas doma že zastrupili z njimi. To se je zgodilo mojemu očetu in mlajšima sestrama in ne želim, da bi se to ponovilo tudi pri nas doma.

Delo Življenje: Omenili ste svojo družino, kjer ste odraščali. Koliko vas je bilo?

Andrejka Ušeničnik: Bilo nas je pet otrok. Žal mi je brat umrl in smo ostali le še štirje. Dobro se razumemo, predvsem s sestrama. Vsi so ostali v Rovtah, le jaz sem se preselila v drug kraj. Še vedno se velikokrat srečamo in se obiskujemo.

Delo Življenje: Po poroki ste se preselili v Žiri. Kje sedaj stanujete?

Andrejka Ušeničnik: Živim v Žirovskem Vrhu, v Melcovi grapi, na domu svojega moža. Imava manjšo kmetijo z nekaj živine, ki jo imam zelo rada. Imam dva odraščajoča otroka, sedemnajstletnega sina in petnajstletno hčer. Oba hodita v srednjo šolo. V veliko pomoč nam je tudi moževa mama, ki živi z nami. Poskrbi za opravila na vrtu in njivi, skuha pa tudi kosilo. Ko se vrnemo domov iz služb in šol, s skupnimi moči postorimo večja še dela.

Delo Življenje: Kako ste se spoznali z možem?

Andrejka Ušeničnik: Včasih je skozi Rovte in Zavratac potekal Raelly. Spomnim se, da sem nekega popol-

dneva prosila mojstrico, ali lahko prej odidem z dela, da bi si ogledala tek-movanje. Ni bila ravno zadovoljna, a mi je vseeno dovolila. Šla sem na ogled in ga tam srečala. Vprašal me je: »Pri vas prodajate bezgov les, kajne?« Moj odgovor je bil: »Ali se to sploh prodaja?« Tako sva se spoznala ...

Delo Življenje: Ali že kaj razmišljate o zimskih počitnicah?

Andrejka Ušeničnik: Če bo zapadel sneg, bomo šli smučat. Večinoma hodimo na Črni vrh, Goropeke, Stari vrh, ali pa kar na domači hrib. Na bregu pod kozolcem je najboljša rekreacija. Ni vlečnice in s smučkami na nogah se moramo povzpeti navzgor, da se lahko spustimo po bregu. Razmišljala sva tudi, da bi šli ob koncu tedna v toplice. Tako bi čas preživeli skupaj z otrokoma. Oba sta že v srednji šoli in vedno manj bo časa za skupno preživljanje počitnic.

Delo Življenje: Kakšni so bili vaši občutki, ko ste postali delavka meseca?

Andrejka Ušeničnik: Bila sem zelo presenečena. Nikoli si nisem predstavljala, da lahko postanem delavka meseca. Ko sem tisti dan prišla v službo, sem opazila, da manjka priznanje, ki je ponavadi izobešeno na oglasni deski. Razmišljala sem, da je to zato, ker bo imenovan nov delavec meseca. Niti pomislila nisem, da bi to lahko bila jaz. Velikokrat sem gledala uokvirjena priznanja na oglasni deski, vendar nikoli nisem razmišljala o tem, da bi bila med njimi. Potem pa se je zgodilo. Bila sem zatopljena v delo, ko sam zaslišala glas vodje oddelka: »To je pa Andreja Ušeničnik!« Ob teh besedah sem se obrnila in zagledala predsednika uprave, ki mi je podal roko ter izročil nagrado. Sodelavke so me popolnoma presenetile. Nisem pričakovala, da mi bodo izkazale takšno zaupanje. Rada bi se jim zahvalila za izkazano zaupanje.

Delo Življenje: Kako boste izkoristili nagrado?

Andrejka Ušeničnik: Najprej sem rekla, da bo ta nagrada samo zame. Ravno včeraj sem si kupila prstan, ki je nekako trajni spomin na ta dogodek. Kam bo šlo ostalo, bomo pa videli. Domači me že opominjajo, kaj vse sem jim obljubila.

Tanja Rojc Kronegger

Anka Burjek – dela mi nikoli ne zmanjka, kar mi je v veliko zadovoljstvo

Anka Burjek, računovodska služba, delavka meseca novembra

Anka Burjek se je zaposlila v Alpini s petnajstimi leti. Pričela je na težkem traku, kot so takrat imenovali trak športne obutve. Njeno delovno mesto je bilo na začetku traku, kjer je pregledovala »štajfe« in opetnike. Delovna pot jo je vodila po različnih oddelkih v našem podjetju. Zdaj je zaposlena na delovnem mestu konter in skrbi za račune splošne službe in materialov. Z novim letom pa bo svoje delovno mesto zapustila. Čaka jo namreč upokožitev. Želi si, da bi ostala vedra in zdrava, kot tudi, da bi bila še naprej dejavna in delovna, kot je bila tega navajena do sedaj.

Delo Življenje: V Alpini ste se zaposlili že zelo mladi.

Anka Burjek: Po končani osnovni šoli, sem že med počitnicami pomagala pri čiščenju podjetja. Pri nas je bil zaposlen le oče. Mati je bila gospodinja in je skrbela za dom. Oblačila niso bila problem, kljub temu pa je bila očetova plača, za štiri otroke, kolikor nas je bilo pri hiši, majhna. Vsak dinar je prišel prav in najbolje je bilo, da sem začela čimprej služiti svoj kruh.

Delo Življenje: Vas ni nikdar vleklo naprej v šolo?

Anka Burjek: Pravzaprav sem se za šolanje že odločila. Skoraj sem se že dogovorila, da se bom izučila, a so mi sodelavci na traku, starejši možje, prigovarjali: »Punca, neumna si, če greš naprej v šolo. Tako ali tako boš delala nekje v proizvodnji.« Njihove besede so se mi vtisnile v spomin. Takrat se je pokazala potreba v Alpini,

da bi nekoga zaposlili. Padla je odločitev in s petnajstimi leti sem pričela delati v Alpini. Prvo leto moje zaposlitve je bilo zelo veliko dela, veliko naročil in posledično je bila tudi plača visoka, tako sem lahko pomagala finančno tudi doma.

Delo Življenje: Sedaj ste zaposleni na delovnem mestu konter. Kako ste prišli na to delovno mesto?

Anka Burjek: Moja delovna pot je bila zelo razgibana. Velikokrat sem se selila iz oddelka v oddelke. Začela sem na traku v montaži športne obutve in nadaljevala v šivalnici. Oddelke montaže se je preselil v nove prostore. Rabili so več delavcev in premestili so me v ta oddelke. Nato sem se zopet vrnila v šivalnico. V tem času je Alpina objavila razpis za obračunovalko. Prijavila sem se in bila sprejeta. Nekaj let sem delala v oddelku obračuna plač. Način dela v računovodstvu se je spreminjal. Dobili smo nove stroje in se priučili novega načina dela. Ob delu sem dokončala tudi administrativno šolo v Žireh. Moram pa priznati, da sem imela na vseh delovnih mestih, kjer sem delala, zelo dobre mentorje, zato mi delo nikoli ni bilo pretežko.

Delo Življenje: Nam lahko na kratko obrazložite, kako se je spreminjalo delo v računovodstvu?

Anka Burjek: Najprej smo imeli t. i. ordnarce. Ko smo dobili nove stroje, imenovane askote, je bilo potrebno vanje vnesti vse podatke glavne knjige. Takrat sem odšla tudi v Ljubljano na tečaj takografije, da sem se naučila slepega tipkanja seštevalke. S pridobitvijo novega stola se je prihranilo veliko časa, saj ni bilo več potrebno vse vpisovati na liste. A tehnologija se je razvijala. Tudi v Alpini smo uvedli računalnike in računalniško bazo. Zdaj je bilo potrebno celo glavno knjigo prenesti v računalnik. Po tem obdobju so me prestavili na sedanje delovno mesto, kjer se ukvarjam s kontiranjem faktur.

Delo Življenje: Kaj obsega vaše delo in kako le-to poteka?

Anka Burjek: Prispele račune je potrebno urediti glede na stroškovna mesta in glede na konte. Ti so točno določeni. Potrebno je preveriti, ali je stanje na fakturi usklajeno s stanjem prevzetega blaga v skladišču. Količina materiala se mora ujemanjati s prevze-

mom na fakturi, preveriti je potrebno morebitne napake. Faktura za material ali storitve prispe v podjetje. Referent račun pregleda, ga podpiše in opremi s stroškovnim mestom in določenim kontom. Le-ta prispe k Miri Ušeničnik, ki ga dokončno opremi in vnese v računalnik. Dnevno zaključi skupino faktur, katere prejmem naprej v obdelavo. Račune obdelam, uskladam količine, poknjžim davek. Pregledam tudi, ali je račun opremljen s prevzemom ali ne. Če gre za material, ki zahteva prevzem, preverim z referentom. Če prevzema ni, je potrebno poknjžiti na konte, ki so knjigovodsko predpisani na kontni plan.

Delo Življenje: Ali imate obdobja, ko je dela manj?

Anka Burjek: Račune je potrebno obdelati vsak dan sproti. Tako dela nikoli ne zmanjka. Moje delovno področje obsega obdelavo računov za proizvodnjo in splošne službe. Fature, ki se nanašajo na malo prodajno mrežo, ureja sodelavka. Konec meseca morajo biti konti usklajeni s skladiščem. Bedimo tudi nad sodelovanjem kooperantov, ali pride v skladišče dejansko število parov, kolikor je zavedeno na fakturi. Včasih številke niso usklajene med seboj, zato je potrebno poiskati napake in jih popraviti.

Delo Življenje: Sodelavke so vas predlagale za delavko meseca, ker ste jim v zadnjem času, kljub odsotnosti, veliko pomagali. Kakšni so bili vaši prvi občutki?

Anka Burjek: Pripetila se mi je nesreča in sem ostala na bolniški. Dekletom sem obljubila, da bom, preden odidem v pokoj, dokončala svoje delo. Veliko stvari je nedokončanih. To moje delo je bilo treba zaključiti in sodelavka mi je pri tem veliko pomagala. S skupnimi močmi sva dokončali zaostalo. Nato sem pričela uvajati svojo naslednico. Moram priznati, da so me sodelavke zelo presenetile. Nikoli si nisem mislila in predstavljalja, da lahko postanem delavka meseca. Ko so mi izročili nagrado, sem se kar sesedla in za trenutek nisem vedela, kaj naj storim. Še vedno ne dojemam, kaj se je pripetilo. Zares se moram zahvaliti sodelavkam, da so mi izkazale takšno zaupanje, kajti uspele smo le s skupnimi močmi.

Delo Življenje: Kakšno nesrečo ste imeli in kaj se vam je pripetilo?

Anka Burjek: Zlomila sem si ključnico. Po besedah zdravnika je bil zelo zahteven zlom. Hotela sem na jogo in se mi je mudilo. Mož je bil z avtom v svojem podjetju. Odločila sem se, da grem s kolesom po avto in potem naprej. Zložila sem vse potrebne stvari v vrečko in jih postavila na zadnje kolo. Med potjo mi je prišlo vrečko, kar je zaustavilo kolo, da sem padla.

Delo Življenje: Koncem leta odhajate v pokoj. Kakšni občutki se vam porajajo ob tej prelomnici?

Anka Burjek: Enkrat se pride, enkrat se gre. S petnajstim letom sem začela, šolo sem dokončala med delom in z novim letom odhajam v pokoj. Mislim, da bom dejavna še naprej, če bom le zdrava.

Delo Življenje: Ali že obstaja oseba, ki bo prevzela vaše delo?

Anka Burjek: Moje delo bo prevzela Marja Mlakar, ki je bila do sedaj zaposlena v prodajalni v Žireh. Po končani srednji šoli je že delala v našem oddelku in se je določenih zadolžitvev že priučila. Spomnim se, da

sem se nekoč pošalila, in ji dejala, da bi lahko prišla delat na moje delovno mesto. Spomnila sem se nanjo in jo opozorila, naj se prijavi na razpis. Bila je sprejeta. Pripravila sem ji seznam delovnih opravil in njihovo časovno razporeditev. Sedaj jo uvajam, da se bo lažje in hitreje privadila novega dela.

Delo Življenje: Omenili ste, da vam ne bo zmanjkalo dela, tudi ko boste v pokoju.

Anka Burjek: V Rakulku, kjer smo doma, imamo manjšo kmetijo, kjer dela nikoli ne zmanjka. Čas mi bodo krajšali tudi štirje vnučki. Moja mama je že nekoliko v letih in ker živi sama, ji moram kdaj priskočiti na pomoč.

Delo Življenje: Kaj najraje počnete v svojem prostem času?

Anka Burjek: Z možem zelo rada hodiva v hribe ali obiskujeva prijatelje. Kdaj pa kdaj si z možem vzameva čas tudi za večerno kopanje v termah Snovik, ki so Žirem najbližje. Včasih sem pela v ženskem pevskem zboru, a je zbor razpadel. Sedaj me snubijo, da bi pričela peti v cerkvenem zboru ali v zboru pri upokojencih. Bomo videli,

kaj bo prinesel čas. Pozimi zelo rada klekljam. Ob tem delu odmislim vse skrbi in se tako najbolje spočijem. Velikokrat odidemo tudi smučat. Moram priznati, da imam zabavnega moža. Ob njem mi ni nikoli dolgčas.

Delo Življenje: Nam lahko nekaj besed zaupate tudi o vaši družini?

Anka Burjek: Sem poročena in imam tri otroke. Mož ima svoje podjetje – Gojzar, kjer sta tudi zaposlena starejša hči in sin. Mlajši sin pa se vozi v Ljubljano ali na Vrhniko. Dela v vojski.

Delo Življenje: Ali nam poveste kakšen poseben dogodek, ki ga čuvate v srcu?

Anka Burjek: Močno so me presenetili za mojo petdesetletnico. Domači so mi podarili narodno nošo. Presenetili pa so me tudi s fotografijo iz preteklosti. Ko sem bila stara leto dni, nisem dobila torte, ampak sliko. Fotografirali so me, oblečeno v lepo oblekico s torbico skupaj s tetinim psom. To je vzbudilo veliko prijetnih spominov.

Tanja Rojc Kronegger

KADROVSKE NOVICE

SEPTEMBER

Fluktuacija delavcev se je nadaljevala tudi v jesenskih mesecih. V mesecu septembru smo na novo zaposlili prodajalko Marušo Milaković v prodajalni Kranj 2, poslovodjo Marka Mikereviča v Slovenski Bistrici, prodajalko Renato Rajer v Trebnjem, prodajalko Barbaro Močnik v Kamniku, ki je že tudi prenehala z delom, prodajalko Tino Hlebec v prodajalni Celje 1 in poslovodjo Davorina Volavška v Mariboru 4.

V tem mesecu so z delom prenehali Branka Poljanšek iz vzorčne delavnice, Pavla Gantar in Olga Neveda iz brizgane obutve, Marinka Jurca iz oddelka za plan in oskrbo proizvodnje, Dragomira Brumec iz prodajalne Slovenska Bistrica, Suzana Bažec iz prodajalne Koper, Marko Filipič iz prodajalne Ljubljana 8, Frančiška Vidmar iz finančno računovodskega sektorja in vodja razvoja in tehnologije obutve Muharem Smailagić.

OKTOBER

V oktobru sta sklenili delovno razmerje v Alpini prodajal-

ka Petra Zupančič v prodajalni Maribor 4 in Vesna Vukobrad, prodajalka na Jesenicah 2.

V tem mesecu so z delom prenehali Katarina Jereb iz vzorčne delavnice, Cecilija Mlinar iz brizgane obutve, Ivan Šparovec iz lahke montaže, Darja Ugrin prodajalka iz prodajalne v Kopru, zaradi smrti pa delavec iz sekalnice Albin Jesenko.

NOVEMBER

Novo zaposlitve so se nadaljevale tudi v novembru. Delovno razmerje je nastopil predsednik uprave Matjaž Lenassi. V prodajalni Kamnik se je zaposlila Nina Bobek, v prodajalni v Kopru sta nastopila delo Edvin Slama in Branka Drača, v prodajalni Murska Sobota 2 poslovodkinja Jasna Klemenčič in prodajalki Metka Kuhar in Irena Tibaut ter v prodajalni Slovenska Bistrica Mojca Lipuš.

Z delovnim razmerjem so prenehali Sonja Osredkar iz kuhinje, Sanja Dimitrič iz prodajalne Koper, Tanja Rijavec, delavka iz obrata Col, Daniel Trček iz skladišča gotovih izdelkov, Alma Selimović iz oddelka termoplastov in Maruša Triller iz prodajalne Ljubljana 5.

In prišlo je tretje življenjsko obdobje

Branka Poljanšek in Katarina Jereb, delavki v vzorčni delavnici, Pavla Gantar, Olga Neveda in Cecilija Mlinar iz brizgane obutve, Ivan Šparovec iz oddelka lahka montaža, Marinka Jurca iz službe za plan in oskrbo proizvodnje, Frančiška Vidmar iz finančno računovodskega sektorja in Dragomira Brumec, prodajalka iz Slovenske Bistrice, ter Sonja Osredkar, delavka iz kuhinje, so v zadnjih treh mesecih dopolnili delovno dobo in se poslovili od Alpine. Želimo jim obilo dobre volje, predvsem trdnega zdravja, razumevanja in majhnih radosti v novem življenjskem obdobju. S predanostjo in vestnim dolgoletnim delom so si lepo nadaljevanje svoje poti tudi prislužili. Želimo jim tudi »Naj poštar čim večkrat potrka na njihova vrata.« **Srečno!**

Hodil sem. Hodil in hodil. In še hodil.
Ko sem prispel do visoke granitne gore,
sem odšel na drugo stran
in tam zagledal starca,
kot mi je bilo obljubljeno.
Vprašal sem ga za smisel življenja.
Ni me pogledal in ne odgovoril.
Iztegnil je roko in mi pokazal
prehojeno pot.

(Rudi Kerševan)

V poletnih mesecih je za vedno odšla od svojih dragih, znancev in prijateljev upokojenka **FRANČIŠKA KOPAČ**, rojena Kavčič, dne 11. decembra 1930, v Koprivniku. V življenju je izkusila marsikaj, večkrat ji ni bilo lahko. Rodila je pet otrok, za katere je pridno skrbela in jim bila dobra mati.

Z delom v Alpini je pričela oktobra 1978 kot snažilka. To delo je opravljala do maja 1989, ko se je upokojila. Po upokojitvi je v miru zaživela, se malo odpočila. Na žalost, pa se je vse prekmalu pričela boriti z boleznijo in sodelavci in upokojenci Alpine smo se morali od Frančiške za vedno posloviti. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

V začetku oktobra nas je za vedno zapustila naša upokojenka **MILENA KOKELJ**, rojena Ušeničnik, dne 24. julija 1935. Doma iz Podgore 16 pri Gorenji vasi.

Milena Kokelj je bila naša delavka v obratu v Gorenji vasi v času od februarja 1972 do marca 1987, ko se je predčasno upokojila. Priučila se je čevljarstva dela in opravljala različno zahtevna dela. Milena Kokelj je bila pri delu vestna in cenjena, prav tako pa je vedno poprijela za vsako delo tudi na svoji domačiji.

Milene Kokelj se bodo nekdanji delavci in upokojenci iz obrata Gorenja vas spominjali in jo ohranili v lepem spominu.

V drugi polovici oktobra nas je, še poln načrtov in hotenj, zapustil nekdanji sodelavec **DOMINIK ŠUBIC**, rojen 30. julija 1942, v Stari vasi v Žireh. Po osnovni šoli se je izučil za ključavničarja. Ob delu je dokončal še srednjo šolo za strojnega delovodja. Z delom v Alpini je pričel oktobra 1973. Zaposlil se je v orodjarni, kjer je najprej opravljal delo orodjarja, kasneje pa napredoval v samostojnega orodjarja. Zaradi invalidske upokojitve je iz Alpine odšel 9. julija 1992.

Zdrav način življenja in volja sta botrovali temu, da se je njegovo zdravje po upokojitvi izboljšalo. Vendar poia usode so nepredvidljiva in prišlo je nenadno slovo. Dominika Šubica bomo pogrešali in ohranili v lepem spominu.

V septembrskih dneh smo izrekli poslednje slovo upokojencu **PAVLU GOVEKARJU**, rojenemu, 31. decembra 1920, v Novi vasi pri Žireh. Že po osnovni šoli je Pavel Govekar vedel, da je delo osnova za življenje. Svojo delovno pot je pričel kot gradbeni delavec. Z delom se je v Tovarni športnih čevljev prvič srečal v letu 1949. V novembru 1955 se je zaposlil v Čevljarstvu podjetju Metka, v juliju 1959 je ponovno prišel v Alpino. Njegovo delo je bilo pri izdelavi čevljev, kasneje pa je opravljal delo delavca v odpremi. Upokojil se je oktobra 1972. Pavel Govekar je dopolnil lepo starost, upokojenci in delavci Alpine ga bomo ohranili v lepem spominu.

V prvi polovici septembra so se svojci, krajanji in delavci iz obrata na Colu za vedno poslovili od upokojenke Alpine **MARIJE PREGELJ**, rojene 20. maja 1929, doma iz Cola 73.

Marija Pregelj je bila v letih 1949 do 1952 zaposlena v Lipi Ajdovščina, nato je od oktobra 1963 do maja 1972 delala v Tekstilni tovarni Ajdovščina. V Alpini se je zaposlila v maju 1972. V obratu na Colu je opravljala različne faze dela pri izdelavi zgornjih delov čevljev. Upokojila se je aprila 1989. Leta po upokojitvi so hitro tekla. Prezgodaj je prišlo slovo.

Našo nekdanjo delavko in upokojenko Marijo Pregelj bomo ohranili v lepem in dobrem spominu.

Poslednje slovo smo sredi oktobra izrekli tudi naši upokojenki **ALOJZIJI SELAK**, rojeni 5. maja 1930, doma iz Sela 98 pri Žireh. Alojzija Selak je z delom v Alpini pričela marca 1955 kot obračunovalka plač. Kasneje je opravljala delo materialnega knjigovodje v finančno računovodskem sektorju. Sodelavci so jo cenili kot vestno in odgovorno delavko. Upokojila se je februarja leta 1986. Od tedaj je skrbela za dom in svoje najbližje. Upokojenska leta so hitro minevala in prezgodaj je prišlo dokončno slovo.

Alojzijo Selak bomo upokojenci in delavci Alpine ohranili v trajnem spominu.

Sredi dela, ko je bilo potrebno še toliko postoriti to jesen, nas je zapustil upokojenec **JOŽE TRČEK**, rojen 16. februarja 1934, v Račevi pri Žireh. Tu je tekla njegova življenjska pot. Z delom v Alpini se je prvič srečal junija 1951 ter ostal do aprila 1954. V Alpino se je vrnil decembra 1955. Kot kvalificiran čevljar je delal v oddelku lahka montaža. Do upokojitve, maja 1989, je opravljal različna dela pri izdelavi spodnjih delov obutve. Bil je vesten in prizadeven delavec. Po upokojitvi se je predal naravi in delu na svoji kmetiji.

Jožeta Trčka ni več. Spomin nanj pa ostaja v srcih njegovih dragih in nas vseh, nekdanjih sodelavcev in upokojencev.

Tiho je zaspala in odšla od nas naša upokojenka **KRISTINA FRLJIC**, rojena Erznožnik, dne 14. julija 1935, v Žirovskem Vrhu, stanujoča na Dražgoški ulici 18 v Žireh.

Kristina Frljic je svojo delovno pot v Alpini pričela maja 1957. Hitro se je priučila delu in različnim fazam v proizvodnji. Ob delu v

službi je skrbela za družino in bila dobra mati svojim trem otrokom. Bila je kos mnogim življenjskih preizkušnjam. V pokoj je odšla iz oddelka termoplastov, marca 1988.

Kristina Frljic se je po upokojitvi še bolj posvetila dolžnostim in obveznostim doma. Ob njeni smrti je nastala praznina predvsem za njene najdražje, pogrešali pa jo bomo tudi upokojeneci in znanci, in jo ohranili v trajnem spominu.

Poslovali smo se tudi od **ALOJZA FILIPIČA**, direktorja Alpine v letih od 1955 do 1966. Alojz Filipič je bil rojen 12. oktobra 1914, na Lednici pri Žireh. Živel je na Slovenski poti 8 v Žireh.

Alojz Filipič je po obrtni šoli in izpitu za visoko kvalificiranega čevljarja začel delati v Alpini februarja 1948 v skladišču. Z veliko mero odgovornosti in vestno opravljenem delu, se je Alojz Filipič v tedanjem času izkazal kot zelo napreden in zaveden delavec Alpine. Že kmalu se je izkazalo, da je bila odločitev, imenovanja Alojza Filipiča za direktorja podjetja Alpina, v aprilu 1955, pravilna. To odgovorno delo je uspešno opravljal polnih enajst let. V času njegovega vodenja se je Alpina razvijala, nadaljevala se je mehanizacija v proizvodnih oddelkih, kvaliteta izdelane obutve je bila vedno boljša.

Odločitve o priključitvi tedanjih podjetij Metke in Čevljarja iz Gorenje vasi, gradnji novih proizvodnih in skladišnih prostorov, uvedba proizvodnih trakov, so bile pravilne in so pripomogle k hitrejšemu razvoju in obstoju podjetja kot tudi razvoju čevljarstva v Žireh. Leta vodenja Alpine so bila za Alojza Filipiča naporena in so zahtevala celega človeka. Ko je delo vodenja podjetja prevzel mlajši, je zaupano delo revizorja v prodajni mreži z veseljem prevzel in ga opravljal vse do upokojitve leta 1970. V letih, ko je bil direktor Alpine, je bilo vodenje takega podjetja zahtevna naloga. Alojz Filipič se je svojih nalog vedno loteval s preudarnostjo in razumom. Njegovo delo je pustilo v Alpini pomemben pečat. Tudi zaradi njega je Alpina danes to kar je, za kar mu iskrena hvala.

Alojza Filipiča bomo ohranili v trajnem in lepem spominu.

SODELAVCA ALBINA JESENKA ni več med nami

Dragi Albin! Danes, 4. decembra, ti pišem v slovo. Kako rada bi ti stisnila roko in ti čestitala za večerajšnji rojstni dan – Abrahama, ki ga nisi doživel. Ti je že bilo usojeno tako, da se je tvoja življenjska pot končala.

Sodelavec Albin Jesenko je bil rojen 3. decembra 1956. V Alpini je pričel delati leta 1972. Kmalu je poiskal drugo zaposlitev v Idriji. V Alpino se je vrnil marca 1977 in ostal do septembra 1980. Delovna pot ga je spet vodila v Idrijo. A na Alpino ni pozabil. Leta 1983 se je vrnil. Delal v lahki montaži, nato v plastiki, zadnja leta pa je bil nepogrešljiv član delovne ekipe sekalnice. Delal je v kopitarni in urejal skladišče s kopiti, ki jih v Alpini ni malo. Bil je poln idej in pridnih rok. več. Med sodelavci je razdal pozitivno energijo. Poslušali smo njegov gromki smeh, s svojo osebnostjo nam je pomagal prebroditi marsikateri neprijeten dan in doživljaj. Bil je tudi zagrizen športnik. Poskusil se je v marsikateri disciplini. In prav ljubezen do narave in športa ga je tiste sončne nedelje pripeljala na Zbiljsko jezero. Njegov kanu je ostal prazen, Albin pa počiva v svoji rodni zemlji na pokopališču v Ledinah.

Albin je našel svoj večni mir. Pogrešali bomo njegov širok nasmeh, njegove besede, našega Albina iz kopitarne, kjer je bil sad njegovih pridnih rok zmeraj dobrodošel.

Počivaj v miru, dragi sodelavec Albin. Z nami ostajaš v naših srcih.

Kadrovske novice in v slovo ureja Irma Dolenc

Obnovljene orgle v župnijski cerkvi sv. Martina

7. oktobra je pomožni škof dr. Anton Jamnik blagoslovil obnovljene orgle v župnijski cerkvi sv. Martina v Žireh. Orgle so zadnje delo Ivana Milavca (njegov blagoslov je bil 20. decembra 1914) in so po velikosti druge največje v njegovem opusu. Mojster naj bi se pri njihovem postavljanju prehladil in januarja naslednje leto umrl.

Ob sedanjem pregledu je bilo ugotovljeno, da je bil inštrument dobro vzdrževan, vendar kljub temu potreben obnove. Nad njo je bedel tajnik komisije za orgle pri ljubljanski nadškofiji dr. Matjaž Ambrožič. Investicija je znašala skoraj petnajst milijonov tolarjev. Veliko zaslug pri izvedbi tega projekta ima Odbor za obnovo orgel, ki

mu je predsedoval mag. Viktor Žakelj. Odbor se je trudil predvsem z zbiranjem sredstev. Šest milijonov so zbrali s prostovoljnimi prispevki in dobrotelnimi akcijami, štiri milijone je prispevalo ministrstvo za kulturo ter tri milijone občina Žiri. Ostanek bo morala pokriti župnija. Poleg orgel so obnovili tudi omaro in kor. Svetlejši in jasnejši zvok obnovljenih orgel bo še večja spodbuda za žirovska organista Čadeža in Andreja Žaklja ter pevce, ki prepevajo na obnovljenem koru. Bo pa tudi v veselje in zadovoljstvo vseh, ki radi prisluhnejo mogočnemu donežu orgelskih piščali.

Jožica Kacin

Naš občan Laurent Mozina je prejel visoko francosko priznanje – naziv viteza in medaljo nacionalnega reda za zasluge

Laurentu Mozini je odlikovanje podelila francoska veleposlanica v Ljubljani Dominique Gazuy. Na sliki Laurent Mozina, na njegovi levi gospa Dominique, na desni pa žena Helena.

Laurent Mozina se je leta 1965 rodil v Franciji. Oče je iz Žirov, mama pa Francozinja. Laurent si je družino ustvaril v očetovem rojstnem kraju. Zaposlil se je v Alpini, kasneje pa na francoskem veleposlaništvu v Ljubljani. Za njegovo delo mu je Francija oziroma njen predsednik Jacques Chirac podelil naziv viteza in medaljo nacionalnega reda za zasluge, kar je izjemna redkost. Odlikovanje mu je 7. septembra podelila francoska veleposlanica v Ljubljani Dominique Gazuy. V obrazložitvi priznanja je navedeno, da je veliko pripomogel pri vzpostavitvi vezi med obema državama, ima pa tudi številne zasluge za uspešno delo francoskega veleposlaništva v Ljubljani. Ena izmed odmevnih zadev, ki ji je Laurent, namenil veliko pozornosti in časa, je prva naselitev naših medvedov v Pireneje.

Jožica Kacin

Mag. um. Barbara Kastelec – na mednarodnem slikarskem ex-temporu je prejela nagrado za najboljšo delo mladega avtorja

Mag. um. Barbara Kastelec in Marija Kastelec ob nagrajeni sliki v Piranu.

9. septembra, prav na svoj rojstni dan, je mag. um. Barbara Kastelec, akademska slikarka, na 41. mednarodnem slikarskem ex-temporu v Piranu prejela nagrado za najboljšo delo mladega avtorja do petintrideset let. Piranski ex-tempore je najstarejši in najbolj množičen festival v Sloveniji. Deluje od leta 1965. Mag. um. Barbara Kastelec je tokrat sodelovala prvič. Narisla je sečoveljske soline v akrilu in oglju. Nagrajeno delo je ostalo last galerije Hermana Pečariča v Piranu. Tam naj bi naslednje leto slikarka imela samostojno razstavo.

Mag. um. Barbara Kastelec se bo decembra predstavila tudi kot oblikovalka jaslic. Razstava z naslovom Z jaslicami skozi božični čas bo v Etnografskem muzeju v Ljubljani. Prireditelji so izbrali dela šestdesetih avtorjev. S svojimi klekljanimi jaslicami bo sodelovala tudi Barbarina mama in Alpinina upokojenka Marija Kastelec. Njune jaslice so bile javnosti prvič predstavljene na razstavi jaslic v Galeriji v Žireh, kjer so bile tudi opažene in izbrane za nadaljnjo predstavitev.

Jožica Kacin

Ustanovljen sklad za podporo izgradnji doma starejših občanov v Žireh

10. novembra je bil v Galeriji DPD Svoboda ustanovni zbor Sklada za podporo izgradnji doma starejših občanov v Žireh. Pobudnik za ustanovitev je bil mag. Martin Kopač, izvoljeni predsednik sklada. Nekatera podjetja so že pred ustanovitvijo sklada namenila sredstva v višini 875.000 tolarjev, na dan ustanovitve pa so posamezniki darovali 556.000 tolarjev. Polna dvorana in velik interes med občani potrjuje zaželenost in potrebnost doma za ostarele v Žireh.

Jožica Kacin

Veliko jih je bilo, ki so želeli prispevati za dom ostarelih. Kot donator se je vpisal tudi predsednik Sklada mag. Martin Kopač.

Iveri z Grintavcev – knjiga našega rojaka Vlasta Kopača

10. oktobra je bila v sodelovanju s Knjižnico Ivana Tavčarja Žiri, DPD Svoboda Žiri, Muzejskim in Planinskim društvom Žiri predstavitev knjige Vlasta Kopača Iveri z Grintavcev. O knjigi in njenemu avtorju je govoril zdravnik in gorski reševalec Franc Malešič, ki je za knjigo tudi zbral gradivo, jo uredil ter napisal uvod. V njem pravi, da Vlasto Kopač z radoživostjo pripoveduje o nekdanjih časih in ljudeh v naših gorah na južnem delu Kamniško-Savinjskih Alp. Knjigo prepletajo avtorjeve perorisbe, ilustracije in drugo slikovno gradivo.

Vlasto Kopač, sin slikarja Franja Kopača, je bil rojen v Žireh, v Novi vasi. Pot ga je kmalu peljala v svet. Bil je arhitekt in Plečnikov učenec. Sodeloval je tako pri gradnji kot obnovi Plečnikovih žal ter obnovi Plečnikove tržnice. Bil je ugleden javni in kulturni delavec, alpinist in gorski reševalec ter častni predsednik Planinske zveze Slovenije. Po njegovi zaslugi je Velika Planina ohranila svojo avtohtono podobo. Gore so mu dajale energijo in moč, da je zmožni preživeti vse, kar mu je naklonilo vojno obdobje. Bil je žrtev Dachauskih procesov. Za svoje poklicno in

O knjigi Vlasta Kopača (njegova slika je projicirana na platno) je spregovoril njen urednik dr. France Malešič.

kulturno delovanje je prejel številne pomembne nagrade. Žal pa izida knjige Iveri z Grintavcev ni dočakal. Umrli je 3. maja 2006.

Jožica Kacin

Bojan Starman ponovno župan občine Žiri

Bojan Starman, univ. dipl. ekon., župan občine Žiri

Na volitvah, ki so bile 22. oktobra, smo občani občine Žiri volili člane občinskega sveta in župana. Za župansko mesto so se potegovali trije kandidati: Bojan Starman, mag. Martin Kopač in Marko Mrlak. V drugem krogu sta se pomerila Bojan Starman in mag. Martin Kopač. Mag. Martin Kopač je dobil 49,46 odstotkov glasov, Bojan Starman pa 50,54 odstotkov glasov, oziroma devetindvajset glasov več. Tako je Bojan Starman obdržal svoje mesto župana in začel svoj četrti mandat. Mag. Martin Kopač bo svoje delo na občini nadaljeval kot svetnik v občinskem svetu. Bojan Starman je povedal, da nas v Žireh čaka

še veliko dela. »Želel sem nadaljevati začetne aktivnosti iz preteklih let, kar je bil tudi razlog, da sem se ponovno odločil za kandidaturu. Program, ki sem si ga zastavil za to štiriletno obdobje in ga predstavljam v predvolilnem času, želim tudi uresničiti.« Na vprašanje, s čim je prepričal volivce, da so glasovali zanj, je Bojan Starman povedal, da se je dokazal s svojim delom. »Ljudje to cenijo in mi zaupajo. V preteklih letih smo v Žireh naredili veliko. Tesna zmaga pa je kljub temu opozorilo, da občani pričakujejo še več. Tega se zavedam in potrudil se bom, da bom upravičil zaupanje.«

Jožica Kacin

Občinski svet je pričel z delom

Na volitvah 20. oktobra smo za naslednje mandatno obdobje izvoli nove člane občinskega sveta: SDS: mag. Franci Mlinar, univ. dipl. ekon., Silva Freljih, univ. dipl. ekon., Stanislav Mlakar, voznik, Peter Dolenc, univ. dipl. ekon., Urška Eniko, profesorica, Vladimir Oblak, lesarski tehnik; LDS: mag. Martin Kopač, univ. dipl. ekon., mag. Viktor Žakelj, univ. dipl. ekon., Metka Debeljak, profesorica, Anton Beovič, univ. dipl. inž.; NSI: Marko Mrlak, lesarski tehnik, Marijan Žakelj, univ. dipl. ing. stroj., Vesna Kranjc, univ. dipl. prav.; SLS: Germana Pivk, inženir agronomije; SD: Branko Jesenovec, obdelovalec kovin.

Jožica Kacin

Prva seja novo izvoljenega občinskega sveta je bila 20. novembra.

Prostori telovadnice, vrtca in kuhinje pri Osnovni šoli v Žireh nam služijo že trideset let

Po končani in lepo izvedeni prireditvi so se malčki v svojih učilnicah posladkali z jubilejno torto.

Pred tridesetimi leti, 23. oktobra, so bili predani v uporabo novi prostori telovadnice in vrtca ter kuhinje pri Osnovni šoli v Žireh. Gradnja je potekala s pomočjo samoprispevka občanov, nekaj pa so dale tudi takratne samoupravne interesne skupnosti. Da je bila gradnja potrebna, pričča popolna zasedenost teh prostorov tudi v današnjem času.

Ob obletnici so zaposleni VVE pri Osnovni šoli v Žireh pripravili lep kulturni program. Nanj so povabili tudi nekdanje delavce vrtca in se jim zahvalili za njihov prispevek. Na prireditvi, ki je bila v telovadnici osnovne šole, je zbrane nagovoril ravnatelj Osnovne šole Žiri Marijan Žakelj. Z veseljem je ugotovil, da se število otrok v vrtcu povečuje, kar pa ne velja za večino občin v Sloveniji. O zgodovini organiziranega varstva otrok v Žireh in o delu vrtca pri Osnovni šoli je spregovoril pomočnik ravnatelja Milan Trojar. Navzoče je pozdravil tudi župan občine Bojan Starman. S pristrčnim programom so se predstavili otroci z vrtca in njihove vzgojiteljice. Rdeča nit prireditve so bile slovenske ljudske pesmi, ki so jih zapeli najmlajši. Izdali so publikacijo ter pripravili razstavo fotografij o življenju in delu v vrtcu.

Jožica Kacin

Peter Lamovec naj gorski tekač sezone, Cveto Tavčar skupno drugi v slovenskem in primorskem pokalu

Atletsko sezono je odlično zaključil Peter Lamovec, z osvojenim četrtem in drugim mestom na tekmah za svetovni pokal v gorskem teku in bil prvič izbran za naj gorskega tekača sezone. Med rekreativci je Cveto Tavčar uspešno nastopal za slovenski in primorski pokal in skupno dosegel odlično drugo mesto.

Jožica Kacin

Cveto Tavčar na enem izmed tekov na Primorskem.

Novi prostori v vrtcu sv. Ane

7. oktobra so bili z blagoslovom pomožnega škofa dr. Antona Jamnika namenu slovesno predani obnovljeni prostori v vrtcu sv. Ane. S preureditvijo zgornjih prostorov so pridobili novo dvorano, pomožni prostor in sanitarije, zamenjali pa so tudi streho. Tri milijone tolarjev je prispevala občina Žiri, ostalo pa je zagotovila župnija iz lastnih sredstev.

Jožica Kacin

Zadružni dom je zasijal v novi podobi

V začetku decembra so se zaključila dela pri obnovi fasade Zadružnega doma v Žireh. Lastnica stavbe KGZ Sora se je lotila temeljite obnove, kar upamo, da je prva faza k prenovi in ureditvi centra Žirov. Kot je povedal Primož Erznožnik, snovalec idejnega načrta fasade, tri barve poudarjajo različno namembnost in zgodovino nastajanja Zadružnega doma. Glede na osrednjo lokacijo stavbe se je odločil za barve žirovskega grba, skupaj z akademskim slikarjem Stanetom Kosmačem pa sta njihove tone in intenzivnost zaradi skladnosti z okoljem nekoliko prilagodila.

Jožica Kacin

Obnovljen Zadružni dom

Samostojna razstava likovnih del Pavla Sedeja

Mag. um. Barbara Kastelec, slikar Pavle Sedej in kvartet kljunastih flaut AIR

V soboto, 2. decembra je bila v Galeriji v Žireh odprta slikarska razstava Pavla Sedeja. Zaigral je kvartet kljunastih flaut AIR. O slikarju in njegovem delu je spregovorila mag. um. Barbara Kastelec, ki je odprla razstavo.

Pavle je bil rojen leta 1951 v znani slikarski družini Sedejev. Od leta 1993 je član Društva slovenskih likovnih umetnikov. Živi in ustvarja v Žireh. Od leta 1988 do 2002 je imel dvanajst samostojnih razstav po različnih krajih Slovenije ter več skupinskih razstav.

Jožica Kacin

New Swing quartet na dobrodelni prireditvi v Žireh

22. septembra je žirovska cerkev sv. Martina gostila New Swing quartet. Sredstva, ki so bila zbrana, so namenili za obnovo vrtca sv. Ane. Poleg New Swing Quarteta sta nastopila še otroški in mladinski cerkveni pevski zbor. Pokrovitelj prireditve je bila občina Žiri oziroma njen župan Bojan Starman.

Jožica Kacin

Bele stezice v vrtincih življenja – knjiga izdana ob praznovanju stoletnice Čipkarske šole v Žireh

Avtorji knjige dr. Marija Stanonik, Marica Albreht, dr. Tadeja Primožič, Franc Temelj, Stane Kosmač in povezovalka programa Martina Mlakar

3. decembra je bila v dvorani DPD Svobode v Žireh predstavitev knjige *Bele stezice v vrtincih življenja*. Zamisel zanj je prispevala dr. Marija Stanonik, ki je knjigo tudi uredila. Urednica je delo posvetila trem žirovskim učiteljicam kleknanja: Nezi Pelhan Klemenčič, Angelici Jesenko in Marici Albreht. V knjigi so poleg besedil dr. Marije Stanonik in dr. Tadeje Primožič fotografije natanko sto čipk, z njihovimi opisi, kar simbolizira sto let Čipkarske šole v Žireh. Prireditev in izid knjige je bilo zadnje dejanje praznovanja tega jubileja. Zapeli so pevci Moškega pevskega zbora Alpine ter skupina ljudskih pevcev in godcev Suha špaga. Navzoče je pozdravil župan občine Žiri, ki je finančno omogočila izid. O knjigi in njenem nastajanju so spregovorili njeni ustvarjalci dr. Marija Stanonik, Marica Albreht in dr. Tadeja Primožič, Franc Temelj in Stane Kosmač. Z njimi se je pogovarjala in prireditev povezovala Martina Mlakar.

Jožica Kacin

Moški pevski zbor Alpina ostaja kvaliteten še naprej

Septembra je bilo v Celju že 23. letno srečanje pevskih zborov iz slovenskih mest z usnjarsko tradicijo, katerega smo se udeležili tudi člani MoPZ Alpina. Prvo srečanje sega že v leto 1983, ko se je prvič zbralo šest usnjarskih pevskih zborov v Slovenj Gradcu. MoPZ Alpina na teh srečanjih vedno slavi kot eden najbolj kvalitetnih zborov in že več let zapored nam kot vrhunec prireditve pripada nastop na koncu koncerta, pred zborom gostiteljev, ki vedno nastopi kot zadnji. Smo edini zbor, ki ga še sponzorira usnjarska ali čevljarska firma in tako na vsakem srečanju širimo dober glas o Alpini.

Pevci MoPZ Alpina

Pevci Moškega pevskega zbora Alpina v Celju.

Lutkovna predstava za otroke in obisk dedka Mraza

V petek, 15. decembra, so si otroci zaposlenih v Alpini ogledali prednovoletno lutkovno predstavo Rdeča kapica v izvedbi lutkovno-gledališke skupine FRU-FRU. Navihana Rdeča kapica, volk, babica in predvsem prisotni otroci so pričarali edinstveno predstavo. Polna dvorana otrok in njihovih staršev je po predstavi s petjem priklicala

tudi dedka Mraza. V spremstvu medveda in zajčka, jim je najprej zapel nekaj pesmi nato pa vsakemu poklonil sladko darilce. Po predstavi je mlade obiskovalce in spremljevalce čakal tudi topel napitek in sladke dobrote. Srečno v novem letu!

T.R.K.

